

SEÇİMİN ERKENE ALINMASI ONLAR İÇİN,

MÜCADELENİN YÜKSELTİLMESİ BİZİM İÇİN!

POLİTİK-GÜNDEM / s.3

Bu çok katmanlı ve dört başı mamur kriz ve yönetme sorunu, birikmiş ve biriken sorunlar, çözüm adı altında derinleşen çözümsüzlük girdabı faşist klikler açısından güç dengelerinin değişim fırsatıdır. Bu aynı zamanda devrimci mücadele açısından kliklerin yer değişmesiyle ortadan kalkmayacak sorunları ve sorunların çözümünün mücadelede olduğunu anlatma olanağı anlamına gelmektedir. Tüm gücümüzle var olan mücadelenin ve kitle hareketlerinin parçası, iktidar mücadelesinin öznesi olarak konumlanma zamanıdır.

Yeni Demokrasi

1 NİSAN-15 NİSAN 2021 ■ YIL: 4 ■ SAYI: 84 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK

s.4

**Sınıfın Mücadele Deneyimleri: 1991
Küçükçekmece Direnişi**

DDSB anlayışı, 89'dan başlayarak bu süreçteki direnişlerde sınıfın örgütlenmesine dair üç önemli sonuç ortaya çıkarmıştı. Bunlar, işyeri temsilcilerinin önemi ve görevleri; işyeri komiteleri ve kararların işçilerle alınmasına dairdi. Bu üç sonuca dayalı olarak Küçükçekmece direnişine de yön verilmiş ve direnişin zengin deneyimleriyle DDSB anlayışı daha da derinleştirilmişti.

ANALİZ

s.11

**Sistem İçi Demokrasi Arayışını Değil
Devrimci Çizgiyi Geliştirelim**

Tüm bunların ne işçi sınıfı ne halk ne de Kürt ulusu için özde farklı bir anlamı ve sonucu olmayacaktır. Süreçler, aktörler değişecek ancak çelişki ve sorun olduğu yerde kalacak hatta daha da derinleşecektir. Bu nedenle artan sömürü ve baskı politikalarına karşı yanıtımız; kendi sorunları etrafında sınıfı ve halkı örgütlemek, mücadeleye sevk etmektir. Bu mücadelenin bağlandığı yer ise sistem içi "demokrasi" hayalleri değil halkın ve ezilen ulusların gerçek kurtuluş yolu olan demokratik halk devrimi olacaktır.

SOKAKLARIN ÖFKESİNİ ÖRGÜTLEYELİM!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

kitlelerin hareketinden öğrenip, ileriye doğru hamlelerle yürüyoruz!

14

KADIN

"İstanbul sözleşmesi" kazanılmış hakkımızdır, vazgeçmeyeceğiz!

18

DÜNYA

avrupada sakinleşmeyen sokaklar için mücadele: ageb kampanyası

Kadınlar polis engelini direnişle aştı: "Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz"

HABER MERKEZİ- İstanbul Sözleşmesi'nden imzanın çekilmesine karşı kadınların eylemleri sürüyor. Sözleşmeden vazgeçmeyeceklerini haykıran kadınlar, bugün bir kez daha Kadıköy'de buluştu.

Kadıköy Kırtasiyeciler Sokak'ta bulunan kadınlar ve LGBTİ+'lar, İstanbul Sözleşmesi'nin feshine ve tekçi homofobik gerekçeler sunanlara, erkek şiddetine, kadın katliamlarına karşı ses çıkardı. Polis kadınların önüne bariyerler kurarken, kadınlar bariyerleri aşarak İskele Meydanı'na ulaştı.

Yürüyüş sırasında, "Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz", "Yaşasın kadın dayanışması" sloganlarını attı.

Kadıköy'deki İskele Meydanı'na ulaşan kadınların ses sistemini ve gökkuşağı bayraklarını alana sokmak iste-

meyen polis kitleyi ikiye böldü. Polis alanı bariyerlerle kapatırken, kadınlar ses çıkarma eylemi yaparak, "Bu meydan bizim, hayatımız bizim, be-

denimiz bizim, sokaklar bizim", "Yükselt yükselt sesini yükselt" ve "Kararı geri çek sözleşmeyi uygula" sloganlarını atarak alana girme kararlılıklarını gösterdi.

Kadıköy eyleminde kadınlar adına ortak açıklamayı İrem Kayıkçı, Esil Bayrakçı okudu.

Aylardır yürütülen kadın ve LGBTİ+ düşmanı, dinci ve muhafazakar kampanyalar sonucunda İstanbul Sözleşmesi'nin AKP'li Cumhurbaşkanı kararı ile tek tarafı olarak feshedildiği andan itibaren sokaklarda olduklarını hatırlatan kadınlar, "Bu kararı verenler, Türkiye'nin kadına yönelik şiddeti engelleyen uluslararası bir sözleşmeden, adı İstanbul olan, İstanbul'da imzaya açılan sözleşmeden ilk çekilen ülke olmasını istiyorlar. Ama hatırlatıyoruz: İstanbul Sözleşmesi bizim. İstanbul Sözleşmesi hala yürürlükte ve her satırını uygulatana kadar mücadeleye devam edeceğiz" denildi.

Geçtiğimiz hafta içinde en az 4 ka-

dının katledildiğini hatırlatan kadınlar, "İstanbul Sözleşmesi'ni feshetmeye harcanan çaba, uygulamak için harcarsaydı bu kadınlar hayatta olabilirdi. İstanbul Sözleşmesi'ni uygulamakla yükümlü olduğu halde uygulamayanlar, şiddeti önlemeyenler, cezasız bırakanlar, eşitliği sağlamayanlar bu cinayetlerin suç ortağı. Açıkça söylüyoruz: Ya görevinizi yapın ya da istifa edin, çünkü bizim bir kişi daha eksilmeye tahammülümüz yok. Yaşama hakkımızın güvencesi olan İstanbul Sözleşmesi'nden de, tek bir hakkımızdan da vazgeçmiyoruz. Herkesi toplumsal cinsiyet eşitliği sağlanana kadar mücadelemizi birlikte yürütmeye çağırıyoruz" diye konuştu.

Açıklamanın ardından alandan ayrılan kadınlar, Kadıköy sokaklarında sloganlarla yürüyüşlerine bir süre daha devam etti.

Öğrenciler saldırılara karşı ortak direniş çağrısı yaptı

HABER MERKEZİ- Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri, AKP'li Melih Bulu'nun istifası, tutuklu ve gözaltında olan arkadaşlarının serbest bırakılması talepleriyle Kadıköy'de gerçekleştirdikleri eylemde, tüm baskı ve zor aygıtlarına rağmen mücadelesinin büyüyeceğini ifade etti. Yeni Demokrat Gençlik okurları da eyleme "Özerk Demokratik Üniversite İçin Mücadeleye" yazılı dövizlerle katıldı.

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri, rektör atanan AKP'li Melih Bulu'nun istifası, tutuklu ve gözaltında bulunan arkadaşlarının serbest bırakılması talepleriyle açıklama yaptı. Kadıköy İskele Meydanı'nda yapılan açıklamaya yüzlerce Boğaziçi Üniversitesi öğrencisinin yanı sıra farklı üniversitelerden öğrenciler ile Halkların Demokratik Partisi (HDP) Milletvekili Musa Piroğlu katıldı. "Boğaziçi susmayacak. Gözaltılar serbest bırakılsın", "Kayımlara karşı bundan sonrası hepimizde" pankartlarını ve "Kayımlar gidecek biz kalacağız", "Tutuklu öğrenciler serbest bırakılsın" dövizleri açan öğrenciler, "Direne direne kazanacağız", "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz" sloganlarını attı.

Çağlayan Adliyesi önünde gözaltına

alınarak gece geç saatlerde serbest bırakılan öğrenciler söz aldı. Öğrenciler, yaşadıkları işkenceleri anlatarak, mücadeleye devam edeceklerini belirtti. Kayımları Kürt halkına yönelik politikalarından tanıdıklarını ifade eden öğrenciler, HDP'ye yönelik ka-

patma davasına tepki göstererek, saldırılara karşı ortak direnişin önemine dikkati çekti.

'BİZ ALACAĞIZ'

Daha sonra öğrenciler adına açıklama yapan Boğaziçi Üniversitesi öğrencisi Hazal Bozkurt, kayımlara karşı direnişlerine saldırıların devam ettiğine işaret ederek, saldırılara karşı mücadeleyi her geçen gün büyüttüklerini

belirtti. Bozkurt, direniş boyunca haksızlığa ve ayrımcılığa karşı çıkmaktan vazgeçmediklerini ifade ederek, "Biz biliyoruz ki; kendi meşruiyet krizini örtmek isteyen muktedirler, demokratik taleplerimizi gerçekleştirmek şöyle dursun, iktidarda bir gün daha

direnişlerini kırmaya yetmeyeceğinin altını çizdi. Kayyım rektörü tanımadıklarını, özgür ve demokratik üniversite istediklerini vurgulayan Bozkurt, "Direnişimizi keyfi disiplin soruşturmaları, gözaltılar ve tutuklamalarla durdurabileceğinizi sandınız, biz her geçen gün daha kararlı bir şekilde taleplerimizi haykırdık, haykırıyoruz" ifadelerine yer verdi.

TALEPLER

Bozkurt, daha sonra taleplerini ise şu şekilde sıraladı:

"* Boğaziçi Direnişi sırasında gözaltına alınan, tutuklanan bütün arkadaşlarımız derhal serbest bırakılsın

* LGBTİ+lara ve diğer hedef gösterilen bütün gruplara yönelik itibarsızlaştırma kampanyaları sona ersin!- BULGBTİ+ kulübü yeniden açılsın.

* Başta Melih Bulu olmak üzere tüm kayımlar istifa etsin!

* Üniversitelerde üniversitenin bütün bileşenlerinin katıldığı demokratik rektörlük seçimleri yapılsın!

* Okulumuzun içerisinde ve dışarısında süren polis ablukasına derhal son verilsin."

kalabilmek uğruna eylemlerimize bütün baskı ve zor aygıtlarıyla saldırıya devam edecek. Ama özgürlüğü onlar bize vermeyecek, biz alacağız" diye belirtti.

DİRENİŞ BÜYÜYECEK

Keyfi bir şekilde gözaltına alınmadıkları, tacize ve tecavüze uğramadıkları sokaklar istediklerini dile getiren Bozkurt, hiçbir baskı ve zor aygıtının

SEÇİMİN ERKENE ALINMASI ONLAR İÇİN, MÜCADELENİN YÜKSELTİLMESİ BİZİM İÇİN!

“Gireriz, girdiğimiz gibi de çıkarız. Üç ay sonra buradan çıkmış olacağız, bu kadar basit” pervasızlığıdır Tayyip Erdoğan. Zira, meclisin oybirliğiyle onayladığı bir sözleşmeyi bir kararnameme ile iptal ederek, “Millet İradesi” diye yaygara yapan bir anlayışın kiskançlıkla sahiplenilmesidir bu yaklaşım. Her gün kadınların katledildiği, sokak ortasında acımasız erkek şiddetinin durmaksızın infial yarattığı, tüm toplumsal yaşama sirayet etmiş şiddetin, baskının İstanbul Sözleşmesi de dahil hiçbir yasal düzenlemeyle engellenmediği ve kadın hareketinin buna karşı mücadelesinin yükseldiği koşullarda bilerek, kasten kazanılmış bir hak gasp edilmeye çalışılmaktadır. İstanbul Sözleşmesi’nin kaldırılması, kadınlara yönelik katliam, şiddet, baskı ve acımasız zulme yönelik oluşmuş korumanın son bulmasını değildir. Mesele bu şekilde tanımlandığında erkek egemen-homofobik faşist devletin sözleşme geçerliliğini korurken tüm bu saldırılara sunduğu sosyal-siyasal-ekonomik-kültürel ve elbette hukuki zeminin gerçekliği ve esasının kararması anlamına gelecektir. Hayata geçirilen bu pervasız saldırı bir toplumsal ve siyasal kültürün kemikleştirilmesine hizmet etmektedir. Bu bağlamda bir bütün içerde ve dışarda saldırganlık ve savaş eksenine oturan yönelimin direncini güçlendirmek, faşizmin saldırı ve savaş yöneliminin “eril, cinsiyetçi” erkek egemenliğiyle beslenen “sertliğine” siyasal-hukuki motivasyon katmaktır.

İstanbul Sözleşmesi’nden çıkılmasını savunan ve buna itiraz eden faşist kliklerin ortaklaştığı nokta ise bu tartışma vesilesiyle homofobik söylem ve tutumu büyütme şeklindedir. LG-BTİ+ bireylere yönelik düşmanlığı, bu kesimleri sistemli, olabildiğince güçlü şekilde hedefe konulmasını içerecek şekilde bir kampanya körüklenmektedir. Faşist kliklerin ve medyasının sahtekarca ve adeta politik rant alanı olarak gördükleri bu meseledeki “görüş farkı” LGBTİ+ bireylere yönelik açık ve ortak bir düşmanlığa dönüşmektedir.

AKP-MHP faşist bloğu, bir yandan yaşadığı politik-ekonomik krizi hafifletmek ve ihtiyaç duyduğu sermaye akışını sağlamak için emperyalistlerle güven tazeleme arayışını ve buna uygun adımları atmaya çalışırken diğer yandan sürdürdüğü topyekün saldırıda duraklamanın krizi yönetmede yeni zorluklar yaratacağı inancına sıkıca sarılarak konumlanışında bir denge ve uyum yakalamaya çalışmaktadır. AB ve ABD emperyalizmi ve sermayesi için hem sağlam bir yatırım alanı hem de bölgenin güç den-

geleri ve dizaynında güvenilir ve kullanıma hazır bir konumlanış sağlama peşindedir. Emperyalistlerin gözüne girmek için esnemek zorunda kaldıkları, taviz vermek zorunda kaldıkları her sistemli gelişmelere paralel olarak bunu dengeleme yöntemi olarak ezilen toplumsal kesimlere saldırı paketleriyle “güç” gösterisine girmektedir. Bu aynı zamanda faşist kliklerin ittifak politikasına, durmaksızın güç devşirme hesaplarına ve değişme eğilimi gösteren politik dengelerin sağlanmasına yönelik hesapları içermektedir.

AKP-MHP faşist bloğu, ittifakı yaşanan ekonomik-politik sorunlardan kaynaklı dengede tutmada zorlanmaktadır. Sadece bu değil, bu ittifakın kendi dengesini sağlaması ile güç dengelerinin lehinde kalmasını sağlama yeteneği sürekli zayıflamaktadır. Bu bağlamda bir yandan ittifakın harcını güçlendirmek için gece yarısı yayınlanan Cumhurbaşkanlığı karar-nameleri şekillenirken diğer yandan Kürt düşmanlığı ile bu pekiştirilmeye

çalışılmaktadır. Bu ittifaka daha küçük ama “anlamalı” ortak arayışı ise “94 ruhu” söylemi eşliğinde Saadet Partisi ve Yeniden Refah Partisi ile sıkı görüşmeler ve “yaltaklanmalarla” sürdürülmektedir. Yayınlanan karar-nameler, Kürtlere yönelik saldırılar, HDP’ye yönelik açılan kapatma davası, vekilliği düşürülen ve meclisten yaka paça atılan Ömer Faruk Gergerlioğlu gibi gelişmeler ise ne AKP-MHP ittifakını güçlendirmekte ne de bu ittifaka katılım noktasında heves ve istek uyandırmayı başaramamaktadır.

cı işsizliğin hızla tırmanması, sosyal bunalım, tüketim ve üretim alanında oluşan ekstra kriz var olan tablonun iç karartıcı, boğucu ve bunaltıcı bir hal almasını sağlamaktadır. Ekonomi ve salgın için alınan tedbirlerin dinamik ve enerjik bir şekilde periyotları daralmış atama-görevden alma, açma-kapama denklemine mahkum kalması durumu vardır. Bu üstü örtülemeyen, yönetilemeyen bir krizin çarpan etkisiyle büyümesiyle sonuçlanmaktadır.

Tüm bu tabloda CHP-İYİP ittifakı erken seçim çağrısını en cüretli şekilde dile getirmeye başlamıştır. “Büro çalışanlarının” lüks bir yaşam ve kısa sürede zenginleşme hikayeleri bir yandan diğer yandan ise eve ekmek götürmemeye tepkilerinin tekil olaylardan yaygınlık kazanan bir görüntü haline gelmesi, seçim çağrılarının beslendiği zemin olmaktadır. Birçok nedenden dolayı birikmiş öfke ve tepkinin kendisini ifade etmesi düne göre daha güçlü, sokaklar ve meydanlara akışın daha cüretli olduğu bir periyot söz konusudur. Bu duruma dış politikada iştahtlı ve etkili askeri saldırgan-

lık ve politik etkinliğin zayıflaması ve karşısına Yunanistan-Körfez ülkelere-Mısır-İsrail-Fransa-İtalya-ABD ve kısmen AB eksenli politik ve askeri ilişki ve organizasyonların hareketli arayışı eklenmelidir. Türkiye’ye karşı olmamakla birlikte Türkiyesiz ve Türkiye’ye rağmen oluşan bu güçlü arayış, Ortadoğu-Akdeniz-Kuzey Afrika’da tüm oyun kurgusunun ve üstlenilmek istenen rolün kaybedilmesi en iyimser yaklaşımla zayıflamasını getirecektir. Bu çok katmanlı ve dört başı mamur kriz ve yönetim sorunu, birikmiş ve biriken sorunlar, çözüm adı altında derinleşen çözümsüzlük girdabı faşist klikler açısından güç dengelerinin değişim fırsatıdır. Bu aynı zamanda devrimci mücadele açısından kliklerin yer değişmesiyle ortadan kalkmayacak sorunları ve sorunların çözümünün mücadeleden olduğunu anlatma olanağı anlamına gelmektedir. Tüm gücümüzle var olan mücadelenin ve kitle hareketlerinin parçası, iktidar mücadelesinin öznesi olarak konumlanma zamanıdır.

Zira ekonomik krizin aldığı boyut, bu alanda yapılan vurgunların üstünün örtülmesi sorunu en güvenilir referanslarla belirlenen Merkez Bankası başkanlarının ve başkan yardımcılarının atanması ve görevden alınması arasındaki sürenin sürekli kısılmasına neden olmaktadır. Boşalan Merkez Bankası rezervleri, döviz kurlarındaki hareketlenmeyle oluşan küçük çaplı devalüasyonlar, işlemleri durdurulan borsa çöküntüleri, frenlenemeyen faiz artışları, bitmeyen zamlar, artan vergiler, büyüyen işsizlik ve eriyen ücretler gerçekliğine yol açmaktadır. Bu tabloya korona salgınında “küresel normalleşmeyi” kaçırmama ve sağlanamayan kontrolle birlikte geride kalma kaygısıyla tedbirlerdeki istikrarsızlık ve atılan hiçbir adımın sonuç vermemesinin yarattığı baskı eklenmelidir. Bu baskı, “normalleşme” arayışında dünyada nüfus oranına göre salgının en hızlı yayıldığı ülke konumuna Türkiye’nin demirlemesini getirmiştir. Alınan tedbirler ve verilmeyen desteklerden dolayı küçük esnafın hızla batması, geçici ve kalı-

Sınıfın Mücadele Deneyimleri: 1991 Küçükçekmece Direnişi

'89 BAHAR EYLEMLERİ VE ÖZELLEŞTİRME SALDIRISI

Belediyeler, 1980 sonrası diğer iş kollarında da önemli mücadelelere konu olan '89 Bahar eylemleri sürecinin en dinamik iş kollarından biriydi. 1983'ten sonra ilçe belediyeleri ayrıldı ve bu sebeple istihdam sorunu baş gösterdi. 1986 ile 1990 arası belediyelere işçi alımları yapıldı. 1989 seçimlerinde SHP'nin belediyeleri kazandığı dönemde, 12 Eylül'de ve öncesinde tutuklanan birçok devrimci de hapishanelerden tahliye oldu. Genel hizmetler iş kolundaki işçi alımları kısmi de olsa devrimcilerin üretim alanına alındıkları bir süreçti. Bir yandan da sendikal alanda 1989'da önemli değişimler yaşanıyordu. Bu değişim kendini sendika şubelerinde gösterirken merkezi yönetimlere istenilen kadar yansımada. Fakat bu dönemde taşlar yerinde oynadı diyebiliriz.

1989'da seçimleri kazanan SHP'li belediyelerin ilk yaptıkları şey özelleştirme hamleleri oldu. 28 Ocak kararlarının merkezini oluşturan Özal fikriyatı 1991'de Kartal'da başladı. Oldukça ciddi bir direnişle karşılaşan Kartal Belediyesi'ndeki özelleştirme sürecinde sendikal rekabetin de ilk saldırısı başladı. Özelleştirme ve sendikal rekabet saldırı sürecinin birbirini tamamlayan iki halkasıydı. 1984'den sonra işçilerin örgütlü bulunduğu denebilir ki tek sendika Türk İş idi. Hak İş de vardı ama etkisizdi. Sendikalı tüm belediye işçileri Belediye İş Sendikası'na üyeydi; 1991'de üye sayısı 170 bine dayanmıştı.

ÖZELLEŞTİRMELER ÖNCESİ SENDİKAL REKABETİN DEVREYE KOYULMASI

1989'daki işçi sınıfının yükselen mücadelesine ilk saldırı, ani bir kararla DİSK'in açılmasıyla başladı. DİSK'in açılmasına karşı çıkan TÜSİAD'a, Özal'ın "DİSK eski DİSK değil. Ayrıca sendikal rekabetten işverenlere zarar gelmez." sözü bir gerçeğin ifadesiydi. Gelişen işçi hareketine karşı ilk saldırı

hamlesi, dalga kıran niteliğindeki bu "sendikal rekabet"te yaşam buldu. Böylece sınıfın mücadele enerjisi içe yöneltildi. Ortaya çıkan sorunlar sınıfın örgütlülüklerine olan güveni zayıflattı ve sendikalardaki devrimci-demokratik değişim frenlenerek sendikalar kontrol edilebilir halde tutuldu. Bu süreç, sınıfın sendikalara yön veren değişim enerjisini ve Türk İş'i değiştirme mücadelesini körelterek sınıfın ortak hareketini gerilettili.

Diğer ciddi saldırı işçilerin ücretlerinin zamanında ödenmemesiyle başladı. Ücretlerin ödenmemesinin, aylarca geciktirilmesinin arkasında başka planlar vardı. İşçilerin yaptıkları direniş ve eylemler neticesinde hizmetler aksayacak, bunun nedeni olarak işçiler gösterilecek ve sorunu çözmek adına özelleştirilmelere ("özelleştir kurtul") zemin yaratılacaktı.

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK SENDİKAL BİRLİK ANLAYIŞININ GELİŞTİRİLMESİ

Sendika şubesi olarak '89 Bahar eylemlilikleri sürecinde, sınıf içinde saldırılara ve güncel mücadelelere dair devrimci-demokrat işçilerden oluşan Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışını şekillendirmiştik. Bu anlayış gelişen süreçlere dair tutum geliştireyordu. Küçükçekmece direnişinde de bu anlayış, direnişin sürdürülmesinde ve başarılı olmasında önemli bir rol oynadı. Küçükçekmece'deki direniş başından sonuna kadar adeta tüm zamanların en organize ve örgütlü mücadele örneğini göstermişti. DDSB

anlayışı, 89'dan başlayarak bu süreçteki direnişlerde sınıfın örgütlenmesine dair üç önemli sonuç ortaya çıkarmıştı. Bunlar, işyeri temsilcilerinin önemi ve görevleri; işyeri komiteleri ve kararların işçilerle alınmasına dairdi. Bu üç sonuca dayalı olarak Küçükçekmece direnişine de yön verilmiş ve direnişin zengin deneyimleriyle DDSB anlayışı daha da derinleştirilmişti.

UZUN SOLUKLU BİR MÜCADELE: KÜÇÜKÇEKMECE DİRENiŞİ

Küçükçekmece direnişi talepler bakımından işçilerin ücretleri üzerine başlasa da özelleştirmeye karşı bir direnişti. Uzun süreye yayılan ve kendi içinde farklılaşan eylemleriyle birlikte '90 sonrası önemli direnişlerden biriydi. O dönemde genel olarak hizmet iş kolunda yani belediyelerdeki eylem ve direnişler, iş bırakma yani üretimi durdurma şeklinde kendini gösteriyordu. Küçükçekmece direnişinde aslında bu gerçekliğin içinde başka bir mücadele tablosunu da ortaya çıkardı.

Küçükçekmece direnişi bir grev değildi. İşçilerin ücreti ödenmedi ve 8 ay ücret alamadılar. Ücretlerin ödenmemesindeki amaç ise eyleme geçen işçiyi hedef tahtasına oturtmak, çeşitli manipülasyonlarla ("işçiler zaten çalışmıyordu, çöp dağları oluştu vb.") direnişin meşruluğuna gölge düşürmek, 89'larda kazanılan hakları budamak ve özelleştirmenin önünün aç-

maktı. Bir taraftan verdiklerini diğer taraftan daha fazla almak ve mücadelenin yükselen dalgasını kırmak istiyorlardı. Yeniden açılan DİSK'e bağlı Genel İş, SHP'li belediyelerin önemli bir bölümünde işveren desteği ile örgütlendiği için ağırlığı da buralarda yoğunlaşmıştı. Artık sendikal rekabet de direnişe karşı aktif bir biçimde devredeydi. Yükselen mücadelenin kırılması ve özelleştirmelerin gerçekleştirilebilmesi için bu nokta önemliydi. Yine işyeri temsilcileri, komiteler ve işçilerle yapılan tartışmalarla bu saldırılara karşı izlenmesi gereken yol belirlendi ve saldırılar büyük oranda boşa çıkarıldı.

Ücretler ve ikramiyeler ödenmiyor, toplu sözleşmeye uymuyorlardı. İşten çıkarmalar da yoğunlaşmıştı. Parça parça ifade etmek gerekirse Bağcılar, Güngören, Zeytinburnu, Kâğıthane, Ankara, İzmir direnişleri de bu dönemde yaşamıştı. Ama Küçükçekmece direnişi diğerlerine göre belli bir farklılık taşıyordu. Direniş, dar sınırlarda kalmamış, halkı da kapsayacak şekilde dönüş-

türücü bir güç örgütlemiş ve meşruluğunu tesis etmişti. Mücadele süreci ve direniş üç gün, beş gün, bir ay değil yaklaşık olarak 8 ay sürmüştü. Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube öncülüğünde önce iş durdurma eylemleri başlatıldı. Bu yöntem defalarca denendi. Yirmili günlere gelindiğinde üretimi durdurmanın yeterli olmadığı görüldü ve direnişin karşılaştığı sorunlara dair tartışmalar yapılmaya başlandı. Bu tartışmaları sadece Küçükçekmece'de değil sendika şubemizin örgütlü olduğu tüm temsilcilerle yapıyorduk.

TABAN ÖRGÜTLENMELERİNE, KOMİTE VE TEMSİLCİLERE DAYANMA

Yaklaşık 10 günlük bir bilgilendirme, tartışma süreci örgütledik. Önce temsilcilerle, sonra işyeri komiteleriyle ve nihayetinde tabanla tartıştık ve bu süreci bitirdik. Bitirdik dediğimiz şey, önümüzdeki mücadele sürecinin yol ve yöntemlerine dair tartışmalardı. Tartışmalar sürecinde karar mekanizmaları ise şöyle gelişti. İşçiler tabanda

tartışıyor, ardından komite tartışıyor, komiteler temsilcilerle birlikte tartışıyor ve ortaya çıkan sonucu tekrar işçilere sunuyor. İşçilerin son tartışma ve eğilimlerine uygun olarak bir ekibimiz de bu tartışmalardan çıkan sonuçları karara dönüştürüyordu. Alınan kararların ardından işçilerle birlikte harekete geçiriyorduk. Tartışma ve karar süreçleri böyle örgütlenince bizler açısından daha güçlü bir mücadelenin de olanakları açığa çıkıyordu.

Bunlardan bazısını belirtmek gerekirse: Birincisi; biz hiçbir eylemde “işçiler acaba katılır mı” diye bir kaygı duymadık. İkincisi; direniş bağlamında direnişe kim gelir kim gelmez, kim ne yapar, bunu kim yapar diye de tartışma yaşamadık. Çünkü kararı bizzat işçiler alıyordu, herkesin görev ve sorumlulukları belliydi. Öyle bir mekanizma kurmuştuk ki Türk İş ve DİSK’e bağlı iki ayrı sendika ve önemli farklılıklar olmasına rağmen biz bu süreci iki sendikanın işçilerini de kapsayan toplam içerisinde işletiyorduk. Bu mekanizma içerisinde olmayan, buna karşı çıkan hiç kimsenin o alanda, işçilerin arasında kalma şansı yoktu. Bütünde sınıfa önemli zararlar veren sendikal rekabeti dahi belli oranda avantaja dönüştürmüştük; sendikal rekabet daha fazla, daha iyi mücadele etme konusunda bir rekabete dönüşmüştü.

ÖZELLEŞTİRMELER KARŞISINDA FARKLI TUTUM

Mücadeledeki araçlarımızın, eylem ve etkinliklerimizin, ajitasyon ve propagandamızın nasıl olması gerektiği üzerine de tartışmalar yürüttük. Özelleştirmeler nedeniyle patronun kim olması gerektiği; devlet mi özel sektör mü meselesinin bizim üzerinde duracağımız asıl konu olmadığı üzerine işçilerle uzun süre tartıştık. Bizim üzerinde duracağımız şey, özelleştirme sonrası sınıfın uğrayacağı hak kayıpları ve halkın göreceği zararların anlaşılması; bu zararların ve tehlikenin sınıfa ve halka gösterilmesiydi. Özelleştirmeye karşı çıkarken bu eksenden hareketle işçilere güvencesizlik, işten çıkarılma gibi saldırıların yoğunlaşacağı öngörüsü ile hareket ettik. Ve bu sayede birtakım hak kayıplarını engelledik ve kimi kazanım-

larımızı koruduk. Özelleştirmeler karşısındaki bu tutum sendikal harekette ilk defa söylenen bir anlayış olarak da işçi sınıfı tarihine geçti. Özelleştirmeler üzerindeki yaklaşımların işçi sınıfının -devlet veya özel fark etmez- patronlara karşı bilincini bulanıklaştıran tehlikeli bir yaklaşım olduğu o dönemlerde ifade edilmişti.

İŞÇİ AİLELERİNİN VE HALKIN DİRENİŞ DESTEĞİNİN ÖRGÜTLENMESİ

Küçükçekmece direnişinin en önemli yanlarından bir tanesi de direnişte bulunduğumuz alanlarda, belki de ülkede bu düzeyde ilk defa işçilerin, eş ve çocuklarının katılımıyla direnişin sürdürmeleriydi. İşçi ailelerinin direnişin bir parçası kılınması hem aileler nezdinde bir değişimi hem de direnişin işçilerle sınırlı kalmayıp halklaşması sonucunu ortaya çıkarıyordu. Bu süreçte önemli bir kesim biriken çöpler üzerinden yaratılan tartışmalarda boğulurken, bu konuda bizim tavrımızı beklerken biz direnişin başka yanlarına yoğunlaşarak yeni mücadele yöntemleri elde ediyorduk. Çöpleri topladığımız zamanlar oluyordu. Ancak çöpleri neden topladığımızı halka anlatıyor, direnişimizin haklılığını kavratıyor ve ajitasyon-propaganda çalışmalarını yoğunlaştırıyorduk. Bu sayede direnişimizi yeniden organize ediyor ve halk desteğiyle daha güçlü bir biçimde direniş sürdürüyorduk.

Küçükçekmece direnişinde belediyenin gelir ve giderlerini halka pay-

laşmamızın da önemli bir etkisi oldu. İşçilere karşı yalan ve manipülasyona başvuran belediye yönetimini, belediye gelirlerinin harcandığı yerleri ortaya koyarak teşhir etmiş ve özelleştirmenin kimleri zenginleştirmek için uygulanmak istendiğini halka daha iyi anlatabilmıştık.

E-5 KARAYOLUNUN TRAFİĞE KAPATILMASI

Bu dönemde farklı birkaç eylem daha örgütledik. Küçükçekmece’deki mücadelemizin altıncı ayında çöp toplama kamyonlarımızla üç sıra halinde

içeri girildi ve tüm arkadaşlarımız polis saldırısıyla gözaltına alındı. 9 kişi hariç tüm işçiler karakoldan serbest bırakıldı. 9 arkadaşımız ise üç gün gözaltında tutuldu.

SENDİKAL MÜCADELENİN ORTAKLAŞTIRILMASI

Bu döneme dair bir diğer önemli nokta ise bir direnişin kendisi dışındaki alanlarla birlikte mücadele etmesinin sağlanmasıydı. Kendi şubemize bağlı işçiler yanında genişletilmiş temsilciler toplantıları yoluyla Belediye İş’in diğer şubelerini ve Türk-İş’e bağlı bazı başka sendika şubelerini de hareket geçirdik.

Sekiz ayı bulan ve kimi zaman beş bin kişiyle yürüyüşler yaptığımız Küçükçekmece’deki mücadele sürecinin son üç ayı daha yoğun bir direniş biçimini almıştı ve işçilerin zaferiyle sonuçlanmıştı. Dönemin SHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü, bizzat gelip belediye yönetimine müdahale etmek ve işçilere “siz haklısınız” demek zorunda kalmıştı. Bu direnişin başarısı geniş kesimleri de içine alan daha bütünlüklü, daha organize ve daha etkili bir mücadeleye hattında saklıydı.

DİRENİŞTE HAYATA GEÇİRİLEN YÖNTEMLERİN ÖZETİ

Küçükçekmece’de ücretlerin ödenmemesi ile başlayan süreçte ortaya koyduğumuz mücadele yöntemleri ve direniş biçimleri özetle şöyle sıralanabilir: 1- İş bırakmalar; 2- İşçi ailelerinin, komşularının ve halkın desteğinin örgütlenmesi; 3- Birkaç koldan mahalle aralarından yürüyüş; 4- Değişik bölgelerde yaygın bildiri dağıtımı ve araçlarla sesli anonslar; 5- Özelleştirmelere karşı bilinçlendirme çalışmaları, işçilerde ve halkta karşı çıkışın örgütlenmesi; 6- Belediye işverenlerinin ve çıkar ilişkilerinin teşhir edilmesi; 7- Sendikal mücadelenin ortaklaştırılması; 8- E-5 karayolunun trafiğe kapatılması; 9- Küçükçekmece belediye binasının işgal edilmesi; 10- Basın komitesi üzerinden siyasi partilerin, milletvekillerinin, parlamentonun, basın ve kamuoyunun sürekli olarak bilgilendirilmesi, direnişin propagandasının yapılması.

ve 15 araçla belediye binası önünde E-5 karayolu Avcılar istikametini trafiğe kapattık. Yaklaşık 2.000 kişiyle belediyeye gelmiştik ve yol kapatılınca bir anda herkes buraya odaklanmış oldu. Araç trafiği Boğaziçi Köprüsü’ne kadar uzanmıştı. O dönemin asayişten sorumlu emniyet müdür muavini araçların anahtarlarını vermemiz ve yolu açmamız için adeta yalvarıyordu. Belirlenen süre dolunca hiçbir arkadaşımız hakkında işlem yapılmayacağı şartıyla yol açıldı. Bu eylem direnişimizin etkisini daha da artırmıştı.

BELEDİYE BİNASININ İŞGAL EDİLMESİ

Yine etkili diğer bir eylemimiz ise yılbaşından birkaç gün önce yaklaşık 400 işçi ile 24 saat Küçükçekmece belediye binasını işgal etmemizdi. Yürüyüşün ardından 17.00’da memurların işleri bitince kapılar kapatıldı, giriş çıkışlar yasaklandı. Sabaha karşı havadan polis helikopterleri ve çatıdan itfaiye araçları ile binaya operasyon düzenlendi, kapılar, camlar kırılarak

Ayvatoğlu Yalnız Değil, Pisliğin Kaynağı AKP'de ve Sömürü Sisteminde

AKP Genel Merkez çalışanı Kürşat Ayvatoğlu'nun lüks aracında kokain çekerken çekilmiş videosu sosyal medyada yayınlandı ve kısa zamanda gündem oldu. Kastamonu Belediyesi seçimleri sırasında AKP'de grafiker olarak işe alınan Ayvatoğlu, AKP'li Belediye Başkanı Tahsin Babaş'la çalışmaya başlamış, seçim işlerinin grafikeri olarak girdiği iş yaşamında birkaç yıl içinde büyük servet sahibi olmuştu. AKP'nin saltanatına dayanan bu servetin getirdiği zenginlik beraberinde her türlü yozluğu ve sefahati de beraberinde getirmiştir. Buradaki tek ve esas mesele elbette yaşam biçimi ve bu yaşam biçimi içerisindeki madde bağımlılığı, lüks araçlar, villalar ve gece gazi-noları değil Ayvatoğlu'nun bu kadar kısa sürede elde ettiği zenginliktir. Ve elbette elde ettiği bu zenginlik ve ayrıcalık, o dönem çalıştığı AKP belediyesi ve sonraki süreçte bulunduğu AKP genel merkezi sayesindeydi.

2014 yerel seçimlerinde Kastamonu'nda adaylığını koyan Tahsin Babaş, MHP oylarını kıl payı geçerek belediye başkanı olmuştu. Başkan olduğu süre zarfında belediyenin 100 bin liralık pastırma faturası patlak veren olaylardan biriydi. Küçük bir bele-

diyenin bu denli büyük bir fatura kesmesi, arka planda dönen oyunların, rantın da göstergesiydi. Son yerel seçimlerinde Kastamonu Belediyesi'ni devralan MHP ve başkanlığını yapan

Rahmi Galip Vidinlioğlu görevi devraldığı gün AKP döneminden kalan 78 milyon 490 bin 859 lira borç miktarını açıklamış ve ancak bu borcun nasıl oluştuğunu sorgulamak AKP-MHP bloğunun ittifakına ters olacağından konunun üstü örtülmüştü.

Kürşat Ayvatoğlu aslında bir örnekti. Bilinen, defalarca kez açığa çıkan çıkar ilişkilerinin, büyük maaş, para ve

rantların, AKP ve MHP'ye dayalı büyümenin içinde kokain de olan çarpıcı bir örneğiydi. Fakat ortaya çıkan sadece bu çıkar ilişkileri değil aynı zamanda hükümeti oluşturan güçlerin

karları, servetleri ve yarattıkları pislik ise bize "vatan haini" olmaktan başka ne düşebilir ki.

Şimdi daha iyi görüldü ki hükümet bloğunun her alanda çıkara dayalı kurduğu kirli ilişkiler uyuşturucu, mafya, fuhuş gibi pisliklerden de besleniyordu. Ayvatoğlu'nun "pudra şekeri" demesi üzerine serbest kalması, ardından ise gelen tepkiler sonucunda tekrar gözaltına alınıp kokain içtiğini itiraf etmesi ve ev hapsine alınması açıkça halkın aklıyla dalga geçme ve kurulan kirli düzenin itirafı anlamına geliyordu. Fakat biz biliyoruz ki ne AKP-MHP her türlü pislikten, "haram"dan azadedir ne de bu pislik sadece hükümetteki güçlere aittir. Yıllardır hükümet olmanın ayrıcalığıyla bugün her şey AKP'yi adres gösterse de bu esasta hâkim sınıfların, sistemin ve ona yaslanarak palazlanan tüm burjuva ve feodallerin pisliğidir. Ayvatoğlu'nun içine çektiği kokain olsa da onun ve onu yaratanların saltanatı bir sülük gibi emeğimizin sömürülmesinden ileri gelmektedir. Pisliğin kaynağı ve sebebi bu sömürüdür ve biz bilmekteyiz ki bu pisliği ancak devrim temizleyebilir.

din ve milliyetçilik üzerine kurdukları siyasi propagandanın arkasındaki yoz gerçeklerdi. AKP ve Tayyip Erdoğan'a göre birçok şey haramdı. Ancak çalıp çırpamak hiçbir zaman haram olmadı. Nazım'ın dediği gibi onlar için vatan "çiftlikleri, kasaları ve çek defterlerinin içindekiler"di. Biz ise vatan hainiydik, servet düşmanıydık. Yalan da değil. Eğer vatan dedikleri kendi çı-

Hasta tutuklu Ali Osman Köse için tahliye çağrısı

HABER MERKEZİ- Hasta Mahpuslara Özgürlük İnişiyatifi, böbreklerinde 9 santimlik kanserli bir kist olan, hasta tutuklu Ali Osman Köse'nin derhal tahliye edilmesi çağrısında bulundu.

Hasta Mahpuslara Özgürlük İnişiyatifi eylemlerinin 342'nci haftasında Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde kalan 37 yıldır tutuklu Ali Osman Köse'nin(64) sağlık durumuna dikkat çekti. İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şubesi'nde yapılan basın toplantısında Köse'nin (64) ihtiyaçlarını tek başına gideremediğini belirten İHD Merkez Yürütme Kurulu (MYK) üyesi Nuray Çevirmen, bunun raporlarla mevcut olduğunu söyledi. Köse'nin hipertansiyon, işitme kaybı, miyop gibi başkaca sağlık sorunları

olduğunu kaydeden Çevirmen, "Avukatı tarafından aktarılan bilgiye göre Ebru Timtik ve Aytaç Ünsal'a destek amacıyla girdiği açlık grevinin 8'inci gününden sonra sonrasını hatırlamamaktadır. Bu açlık grevi nedeniyle pek çok sağlık sorunu meydana geldi; hafıza kaybı, yürüme zorluğu, konuşma bozukluğu, denge sorunu gibi

gözle görülen sorunların yanında nörolojik rahatsızlıklar da yaşadı. Bu rahatsızlıklarının tespiti için Tekirdağ Devlet Hastanesi'ne, Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Kuruluna, Adli Tıp Kurumuna sevk edildi. Muayeneler sonucu hapishanede kalabilir raporları düzenlendi" diye belirtti.

Köse'nin böbreğinde 9 santimetre çapında bir kist olduğu, sürekli olarak böbrek ağrısı çektiği ve yaz-kış beline atkı sardığı avukatına aktardığı bilgisini veren Çevirmen, tetkikler sonucu bu kistin kanserli olduğunun belirlendiğini kaydetti. Çevirmen, şunları ifade etti: "Kanserli kitle olmasına rağmen ATK tarafın-

dan hapishanede kalabilir raporu verildi. Doktorlar hastaya, hızlı şekilde ameliyat edilmesi gerektiğini bildirdi. Tümörün 9 santimetreye ulaşması alınmasının böbreğe zarar verebileceği gibi, hasta için kemoterapi, radyoterapi gibi yöntemlerin uygulanıp uygulanamayacağını belirgin değildir ve önünde belirsiz ve meşakkatli bir süreç bulunmaktadır. Ayrıca kanserin başka organlara yayılıp yayılmadığı hususunda da bilgi de hastaya verilmediği öğrenildi."

'TEDAVİSİ HAPİSHANEDEN MÜMKÜN DEĞİL'

Kanser gibi hastalıklarla mücadelenin hapishanede mümkün olmadığına dikkati çeken Çevirmen, "Ali Osman Köse acil olarak tahliye edilmelidir" diye konuştu.

Bayrampaşa Belediyesi işçileri: Asıl ahlaksız bizi işten çıkaranlardır

HABER MERKEZİ- AKP'li Bayrampaşa Belediyesi ve Hizmet İş Sendikası işbirliğiyle işten çıkarılan belediye işçileri, işten atılanların işe geri iade edilmesi ve 2018 toplu sözleşme şartlarının uygulanması için belediye önünde eylem yaptı.

Sendika şube yönetimi tarafından aldatılan ve sendika ile belediye arasında imzalanan kölelik sözleşmesini kabul etmeyen, mahkemeye başvuran yüzlerce işçiden dokuzu belediye yönetimi tarafından işten atıldı. İmzalanan sözleşmeye işçilerin karşı çıktığı belirtilirken çoğunluğun işten atılma korkusuyla sesini çıkaramadığı ve eylemlere gelemediği belirtiliyor. Kod-29 nedeniyle işten atılmalarına tepki gösteren işçiler, maaşlarının çok düşük olduğunu, şimdi işsiz kaldıklarını ve Kod-29 nedeniyle iş bulamadıklarını, eve ekmek götüremediklerini belirterek isyanlarını dile getirdi.

İşçiler adına açıklama yapan İzzet Akan, Kod-29 uygulamasından işten çıkarmanın hırsızlık, ahlaksızlık ve yüz kızartıcı suç olduğunu belirterek kendilerine bu iftirayı atanlarla yüzleşmeye hazır olduğunu söyledi.

Bayrampaşa Belediyesi yönetimine seslenen Akan, "Hatanızdan derhal dönün. Bizlere bu zulmü yapmaya, bizi açlığa, sefalete, ölüme mahkûm etmeye hakkınız yoktur. Belediyeler kamu alanıdır ve kimsenin tekelinde değildir, olamaz. Belediyeler halkındır. Dilenmiyor, direniyoruz ve hakkımız olanı istiyoruz." ifadelerini kullandı.

Atılan işçiler adına İzzet Akan, taleplerini şöyle sıraladı:

"*İşten atılan işçiler işe geri alınsın.

*Kod-29 iptal edilsin.

*2018 yılında imzalanan toplu iş sözleşmesi şartları uygulansın

*Bayrampaşa Belediyesi'nde baskı, tehdit ve mobbing son bulsun."

Akan, emekten, insanlıktan yana herkesi seslerini duyurmaya çağırırken açıklama alkışlarla son buldu.

DERİTEKS: CPS Automotive Tekstil İşçileri Direnmeye Devam Ediyor

HABER MERKEZİ- DERİTEKS örgütlü olduğu Tuzla Serbest Bölge'de bulunan CPS Automotive Tekstil'de işçilerin ücretlerinin bir kısmı ve tazminat haklarını alamadıklarını belirterek fabrikada çalışan 160 işçinin kaderine terk edildiğini vurguladı.

Patronlar arasında yıllardır süren anlaşmazlıkların büyümesine ve oluşabilecek krize karşı işçileri koruyacak hiçbir önlem alınmamış olmasına işaret eden DERİTEKS, bu durumun sorunları daha da derinleştirdiğini ifade etti.

160 işçinin çalıştığı firmada bu koşullarda kısa çalışma ve ücretsiz izin uygulamasına gidilse de işçilerin ücretlerinin bir kısmını alamadığını belirten DERİTEKS, işçilerin hem alamadıkları ücretleri hem de firmanın kapanma riski karşısında kıdem ve ihbar tazminatlarının güvence altına alınması talepleriyle 30 gündür eylemde olduklarını dile getirdi.

CPS AUTOMOTIVE TEKSTİL İŞÇİLERİ DİRENMEYE DEVAM EDİYOR

İşçilerin eylemlerine patronun bir başka fabrikası olan Gebze'deki CPS Pressform önünde devam ederken, şirket ortaklarının ikamet adresle-

rüşmelerin devam ettiğini vurguladı.

CPS Tekstil işçilerinin firmada geçmişten beri devam eden tüm sorunları göğüslediklerini, uzun bir dönem muhatap bulamadıklarını, oluşan yönetsel boşlukta yetersiz hijyen koşulları nedeniyle fabrikada çalışanların yarısının koronaya yakalandıklarını ifade eden DERİTEKS, "Tüm bunlara rağmen üretimi aksatmaksızın işçiler çalışmaya devam etti. İşçiler en zor koşullarda pandemi öncesinden beri başlayan ve bir yıldan daha fazladır kısa çalışma uygulamaları nedeniyle gelir kaybı yaşamaya

devam etti. Tüm bunlar yaşanırken fabrikanın kötüye gidişatının devam etmesi işçileri de karamsar bir tabloya itti" diye ifade ederek, patron tarafına çözüm çağrısında bulundu.

ri önüne de taşıdıklarını ifade eden sendika, ana müşteri konumundaki Alman otomotiv devi Volkswagen'in bu süreci sadece izlediğini belirtti. Volkswagen'le işçileri koruyacak bir plan ve perspektif sunması için gö-

İBB'ye bağlı Halk Ekmek A.Ş. işçileri ağır çalışma koşulları ve mobbingden şikayetçi

HABER MERKEZİ- İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İstanbul Halk Ekmek A.Ş. işçileri, ağır çalışma koşulları ve mobbinge karşı karşıya. Gazetemize konuşan İstanbul Halk Ekmek A.Ş. işçileri, birçok işçinin kas yırtılması, kasık fıtığı ve bacak kaslarında zayıflama gibi sağlık sorunları yaşadığını ifade ederek müdür ve müdür yardımcılarının işten çıkarma tehdidiyle işçiler üzerindeki baskıyı yoğunlaştırdığını belirtti.

Yeni atanan şirket genel müdürü Okan Gedik ve yardımcısı Osman Akbalık'ın, üretim şeflerine talimat vererek "işçileri boş bırakmayın, boşluk olursa başka iş verin" diye baskı yaptığını belirten işçiler, en ufak hatada işçilerden savunma istendiğini ve "isteyen çıkışını alıp gidebilir" denilerek mobbing uygulandığını vurguladı.

İBB, AKP DÖNEMİNİ ARATIYOR

İBB'ye bağlı İstanbul Halk Ekmek

A.Ş.'deki çalışma şartlarının AKP dönemini arattığını vurgulayan işçiler, daha önceki belediye yönetimi döneminde kestart (hamur kesme ve tartma makinesi) makinelerinin

denle üretim bandından ayrılmasına izin verilmiyor. Yoğun tempoya rağmen sekiz saatlik çalışma içerisinde işçilere biri 25 diğeri 20 dakika olmak üzere sadece iki mola ve yine 25 dakika yemek molası hakkı tanınıyor.

Tuvalete gitmek için dahi izin almak zorunda olan işçiler, bantın boş kalmaması için başka bir işçinin banta geçmesi gerektiğini ancak bunun nadiren gerçekleştiğini belirtiyor. Asgari ücret düzeyinde ücretle çalışan işçiler "Ayağımıza zincir takıp tuvalet için önümüze kova koymadıkları kaldı." diye isyan ederek

birçok işçinin işsiz kalma korkusuyla sesini çıkaramadığını belirtti. İzmir'de konuşan CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun "belediyelerimiz tarih yazıyor" sözüne de tepki gösteren işçiler, yoğun bir çalışma ve sömürüye maruz kaldıklarını vurgulayarak belediyelerin tüm icraatlarının işçilerin sırtından gerçekleştiğini belirtti.

devir hızının 6.600 civarındayken şimdi 7.500'lere kadar çıkarıldığını belirtiyor. Bu da ekmek üretim hızını artırarak işçilerin çok daha fazla zorlanmasına ve bu nedenle ciddi sağlık sorunları yaşamasına neden oluyor. Birçok işçide kas yırtılması, fıtık ve kas zayıflaması gibi sağlık sorunları baş gösterirken işçilerin hiçbir ne-

'Kadınlar Örgütlenerek ve Mücadele Ederek İstanbul Sözleşmesi'ni Uygulatacak!'

Kadınlara yönelik saldırılar, hız kesmeden devam ederken bir gece yarısı Erdoğan'ın imzaladığı kararnameyle İstanbul Sözleşmesi feshedildi. İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesine karşı kadınların eylemleri sürerken tekstil işçisi kadınlar kadın emekçiler olarak yaşadıkları süreci ve İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesini gazetemize değerlendirdi.

Ben **Burcu Türkyılmaz**, 39 yaşındayım. 20 yıldır birçok iş kolunda, özel sektörde çalıştım. Son dört yıldır ayakkabı tabanı üreten bir firmada çalışıyorum. Ben de tüm kadınlar gibi birçok kere sözlü, fiziksel şiddete maruz kaldım. İstanbul Sözleşmesi'ni elimizden alarak dışarıda korumasızken bir de aile içinde çevremizde

kendimizi suçlu hissetmiyoruz, bizde bu korku olduğu sürece biz bu şiddete maruz kalacağız. Bundan kurtulmanın yolunu da biz bulmalıyız. Bu kapitalist sistem var olduğu sürece ve biz buna boyun eğdiğimiz sürece var olacak. Ama maalesef, bu korkuyu, bu baskıyı bize hissettirmek için üstün bir çaba gösteriyorlar. İstanbul Sözleşmesi adını alan ve 2014 yılında imzalanan ve önemli başlıklarından biri olan kadına şiddeti önlemek için olan bir sözleşme, yeterli olmasa da bir umut teşkil eden ve bizim korkularımızı azaltan bir yasa. Ama maalesef bunu yeterli bulmayıp geliştirmek yerine kaldırmayı tercih ettiler. İnsanca yaşamak için ne kadar hak hukuk varsa hepsini ihlal etmek için çalışıyorlar.

meleri gerektiğini düşünüyorum. Bu sadece kadınların sorunu değil. Eğer bir fabrikada kadın işçi baskıya maruz bırakılıyorsa bütün işçi sınıfının ortak sorunu olmalı. Eğer bir ailede bir kadın işkenceye, şiddete, psikolojik baskıya maruz bırakılıyorsa o ülkenin ortak sorunu olmalı. Sokaklar bir kadın için yaşanılmaz bir hâl alıyorsa bu insanlık sorunu olmalı. O yüzden bu bir kadın sorunu değil. İnsanların yaşamını elinden alan ve bütün insanlık için kapanmaz bir yara haline gelen bir sorunu, bir utanç kaynağını yok etmek engel olunmak için çıkartılmış imzalanmış bir yasanın feshi onaylanıyorsa bunda da birilerinin çıkarı söz konusu demektir. Ve tek başına kadın mücadelesinin sonuç vermeyeceğini, kadın be-

Ben **İlayda Ölmez**, tasarımcıyım. Artık kadınların hiçbir eril güce karşı eğilmek istemediği bu dönemde kadınların, yaşama hakkına bile tecavüz eder hale gelmesini, öncelikle kadının gücünden ve bilincinden korkulması olarak kabul ediyorum. Yüzümüzü gericiliğin, eşitsizliğin ve birçok vahşetin hüküm sürdüğü yönün dönmenin acı bir akıl tutulmasıdır. Ve bu akıl tutulmasının boyutu bir kadının, bir annenin, bu dünyanın geleceği olan bir çocuğun izini basitçe yer yüzünden silecek kadar düzenlenmiş bir kadın kıyımı, insan kıyımı denecek kadar büyüktür.

Yalnızca kız çocuklarına değil erkek çocuklarının da tacize, tecavüze uğradığı, öldürüldüğü, erkek egemen bir toplumun önüne geçmek yerine, bu kişilere iyi hal indirimi sunmak insanlık dışı bir tutumdur. Sözde demokrasinin olduğu ve kararını meclisin verdiği uluslararası bir sözleşmenin tek kişi tarafından hukuka aykırı biçimde feshedilmesini acizce bir gövde gösterisi olarak kabul ediyor ve asla kabul etmiyorum. Kimse nefesimizi elimizden alamayacak!

Ben **Meneviş Ersoy**, öğretmenim. İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesini; kadın cinayetlerinin ve kadına karşı şiddetin zirve yaptığı bu dönemde feshedilmesini, halkı kin ve galeyana getirmek amacıyla yapılmış kasıtlı politik bir hamle olarak değerlendiriyorum. Bu sineye çekilecek bir sorun değildir. Yürürlüğe dahi girmeyen bu sözleşme, kazanılmış haklarımıza bir saldırı niteliğindedir. Bu saldırı karşısında biz kadınlar, buna göz yummayacağız! Sesimizi her yerde duyurmayaya devam edeceğiz.

Ülkede erkek şiddetini azaltmaya yönelik çalışmalar yapan çoğu kurumu yakından takip ediyorum. Bu alanda örgütlenme, kamuoyu oluşturmak açısından bence çok önemli. Elbette ben de çoğu kadın gibi, erkek şiddetinin yasal olarak gerekli yaptırımı olmadığı kanaatindeyim. Özellikle haklarına koruma kararı alınmadığı için öldürülen kadınları da göz önüne alırsak, bu ülkede kadınların ancak öz savunma ile hayatta kalabileceklerini düşünüyorum. Çünkü biz kadınların elinde kalan tek şey hayatımız! Hayatımızdan vazgeçmeyeceğiz.

de korumasız bırakıldık. Ben de her kadın gibi, kadın onuruna yönelik saygının, ifade özgürlüğümüzün, bağımsızlığımızın elimizden alındığını düşünüyorum. Çocuklarıma güvensiz bir gelecek bırakılmasına müsaade etmeyeceğim. Çünkü biz kadınlar, emekçiyiz, işçiyiz, suya, ekmeğe ihtiyacımız olduğu kadar haklarımıza, adalete, güvenli bir toplumda yaşamaya da ihtiyacımız var. Tıpkı iş yerinde patron karşı birleşmeyince nasıl başarısız olursak, birleşince nasıl güçlü olursak bu haksızlığa karşı da biz kadınların birleşmesi lazım.

Ben tekstil işçisi **Türkan Çelik**. Her kadın kadar benim de çok büyük korkularım var ve bu korkuların sebebi bir kadın oluşumuz değil. Bu sadece benim değil bir çok arkadaşımın da bu konuyu sıkça konuşup tartışıyoruz. Hepimizin yani bütün kadınların ortak korkusu, bir kadın olarak kadın oluşumuzdan utanmıyoruz ya da

Kadına şiddetin önüne nasıl geçmeyi düşünüyorlar ya da düşünüyorlar mı, tabi ki düşünmüyorlar.

Sadece eşlerinden işkence görenler ya da cinayete kurban gidenler değil. Kadına şiddet her yerde; işyerinde patrone dan çalışma arkadaşlarından, sokaktaki sözlü tacizler, otobüs durağında beklerken hiç tanımadığın bir erkekten gelen taciz... Bunlara daha caydırıcı cezalar eklemek yerine, sözleşmenin feshi ile bunlara çanak tuttuklarını düşünüyorum ve bu yasanın feshini değil, eğitimlerle desteklemeleri gerektiğini düşünüyorum.

Kadınlar fabrikalarda, sokaklarda, yaşamın her alanında bir araya gelip kendilerini nasıl savunabilirler ve insanca yaşamak için haklarını nasıl alabilirler diye örgütlenmeleri gerekiyor. Erkek şiddetine karşı öz savunma yapmaları, kendilerini geliştirip, haklarını kendi çabalarıyla almayı öğren-

ceğini, kadın bedeninin bir çıkar uğruna katledilmesini, işkenceye maruz bırakılmasını ve satılmasını önlemeyeceğini, o yüzden bütün emekçilerin, bütün işçi sınıfının ortak mücadelesinin gerektiğini düşünüyorum.

Adım **Gülnur Çetinler**, yaklaşık 8 yıldır tekstilde

çalışıyorum. Adıyaman'dan geldik, iş koşulları çok kötü. Babam iş bulamadı uzun süre zor koşullarda yaşadık. İş buluyorsun, mecbursun, çalışıyorsun. Sonra patronun, bant şefinin aşağılar tavırlarına katlanıp çalışmak zorundasın. İhtiyacın var boynun bükük kalıyor. Evde de çalışıyoruz. Normalde iş yerinde gördüğümüz baskı birçok cezayı hak etse de kimi kime şikayet edeceğimizi bilemiyoruz. İstanbul Sözleşmesi'nin içeriği biz kadınları korumayı vadediyordu. Eve yaklaş-tırmamak bile bazen kadını koruyor. Biz kadınlara güvence gibiydi, birçok yasa uygulanması zor daha çok sözde ama bu bile iyidir. Hakkını arayınca alabiliyorsun. İstanbul Sözleşmesi'ni feshederek AKP kendi tabanının ağız-na bir parmak bal sürdü. Sanki başkası mı imzaladı yine kendi imzaladı. Bence kadınlar kendini de savunmalı. Kadınlar, işçiler birlik olursa kazanır. İstanbul Sözleşmesi geri gelmeli ve gerçekten uygulanmalı.

Kanal İstanbul projesi için imar planları onaylandı

HABER MERKEZİ – Çevre ve Şehircilik Bakanı Murat Kurum, Kanal İstanbul projesi için imar planlarını onayladıklarını ve askıya çıkardıklarını duyurdu.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Murat Kurum, 2011'den bu yana çalışmaları süren ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın "çılgın proje" olarak tanımladığı Kanal İstanbul'un imar planlarını onayladıklarını açıkladı.

Söz konusu açıklamayı Twitter üzerinden yapan Kurum, "Kanal İstanbul Projesi için imar planlarını onayladık ve askıya çıkardık. Bu çerçevede adımlarımızı hızlı bir şekilde atarak Kanal İstanbul'u ülkemize, aziz şehrimize kazandıracamız" dedi.

Projeye ilişkin "1/100 bin, 1/5 bin ve 1 bin uygulama imar planlarını askıya çıkardıklarını" söyleyen Kurum, gelen itirazları değerlendirdiklerini ve 1/100 binlik planlarını geçen hafta itibarıyla askıya çıkardıklarını belirtti.

Kurum, "1/5 bin ve 1 bin uygulama imar planlarını da itirazları değerlendirmek, vatandaşlarımızın sorunlarını, problemlerini çözerek İstanbul'umuza değerine değer katacak Kanal İstanbul Projesi için artık imar planlarını onaylamış ve askıya çıkarmış bulunuyoruz. Bu çerçevede inşallah adımlarımızı da hızlı bir şekilde atmak suretiyle güzel İstanbul'umuza, Kanal İstanbul projesini de kazandırıyor olacağız" ifadelerini kullandı.

"İSTANBUL, 1'DEN BÜYÜKTÜR"

Geçtiğimiz ay İstanbul Büyükşehir Belediye (İBB) Başkanı Ekrem İmamoğlu, AKP lideri ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "Onlara rağmen Kanal İstanbul'u yapacağız. İnadına yapacağız" açıklamasına "İstanbul, 1'den büyüktür" ifadeleriyle cevap vermişti.

İmamoğlu, "İstanbul'la inatlaşmayı hala kendisine marifet görenlere, ben, 23 Haziran'ı hatırlatıyorum. İstanbul'la inatlaşılmaz. 'İlla inatlaşacağım' diyenlere de açıkçası ben,

'İstanbul, burada' diyorum. Ama unutulmasın, İstanbul, bir şeyi kanıtlamıştır; İstanbul, 1'den büyüktür. Nokta" demişti.

İBB Başkanı İmamoğlu, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamada ise "Milletle inatlaşılmaz, ama doğayla hiç ama hiç inatlaşılmaz. Doğayla inatlaşmak ve doğanın tahribatına yönelik birtakım hamlelerde bulunmak ciddi hasarlar yaratıyor. İstanbul'da da ne yazık ki inşa edilmek istenen bir beton kanal var. Bu kanal 16 milyon insanın hayatını olumsuz şekilde,

negatif şekilde etkileyecek büyük bir tehdit ve ihanettir" ifadelerini kullanmıştı.

KANAL İSTANBUL PROJESİ HAKKINDA

Kanal İstanbul, İstanbul'un Avrupa yakasında Karadeniz'den Marmara Denizi'ne uzanması tasarlanan bir su yolu projesi.

Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) raporuna göre 'su yolu', Küçükçekmece, Avcılar, Başakşehir ve Arnavutköy ilçeleri sınırları içerisinde geçecek. Projenin Karadeniz'e bağlantısı kuzeyde Karaburun'da, Marmara Denizi'ne bağlantısı ise Küçükçekmece Gölü'nde sağlanacak.

Kanal İstanbul projesi 45 kilometre uzunluk, alt kısımda 250 metre, üst kısımda 360 metre genişlikte ve 20,75 metre derinlikte olacak. Projenin inşaatının, 4 yılı kazı olmak üzere, toplam 7 yılda tamamlanması planlanıyor.

Yine ÇED raporuna göre proje alanının yüzde 52'si tarım alanı. Ancak İBB'nin verilerine göre proje ile 23 milyon metrekare orman alanı, 45 kilometre uzunluğunda ve ortalama 150 metre genişliğinde 136 milyon metrekarelik verimli tarım ve orman alanı ortadan kaldırılmış olacak.

Bilim insanları ve ekolojistler, projenin geri dönülemez tahribatlar yaratacağı görüşünde.

Jandarma yolları kapattı, Halk patikalardan gelip ÇED toplantısını engelledi

HABER MERKEZİ- Hatay'ın Arsuz ilçesinde bulunan Hüyük Mahallesi'nde krom madeni projesi için yapılacak halkı bilgilendirme toplantısı protestolar nedeniyle yapılamadı. Maden ocağına ilişkin yapılması planlanan ÇED toplantısı öncesi birçok siyasi parti ve sivil toplum kuruluşu ortak basın açıklaması yaparak madeni istemediklerini belirtmişti.

KAYMAKAMLIK ÇED TOPLANTISINI EYLEM YASAĞININ DIŞINDA TUTTU

Arsuz Kaymakamlığı, ÇED toplantısı öncesi pandemi gerekçe gösterilerek ilçede eylem ve gösteri yasağı getirdi. Kaymakamlık ÇED toplantısını yasak dışında bırakırken, jandarma sabah saatlerinde mahalleye girişleri kapattı. Buna rağmen halk patikalardan, turuncu bahçelerinden geçerek toplantının yapılacağı alana ulaştı. Maden projesini protesto etmek için onlarca Hataylı toplandı.

"Madenci şirket köyümüzden defol", "Sermaye elini köyümüzden çek" sloganlarının atıldığı eylemde, "Bu topraklar bizim sonuna kadar koruyacağız" denildi.

Arsuz köyünün kendilerinin olduğunu vurgulayan bir kadın ise şunları söyledi:

"Biz burada narenciyeden turuncu ile, zeytine birçok ürün yetiştiriyoruz. Burada maden çıkarılması demek suyumuzun kirlenmesi, toprağımızın kirlenmesi demek. Madenin açılması her gün ağır tonajlı kamyonların topraklarımızı ezmesi, dağlarımızı dinamitlemesi demek. Biz buna asla izin vermeyeceğiz."

Protestolar eşliğinde yapılan toplantı sonunda tutanağa "Toplantı yapılamadı" yazıldı.

Vakıflar Genel Müdürlüğü, turizm tesisi için zeytinliği ihaleye çıkardı

HABER MERKEZİ- Taksim Gezi Parkı'nı, 'mazbut vakıf' gerekçesiyle İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin (İBB) elinden alan Vakıflar Genel Müdürlüğü turizm tesisi yapmak üzere Balıkesir'in Burhaniye ilçesindeki zeytinliğin bulunduğu arazi için ihaleye çıktı.

24 bin metrekarelik arazi üzerinde bulunan 250'den fazla zeytin ağacı rant uğruna yok edilecek. Turizm tesisinin muhammen bedeli 26,7 milyon TL olarak belirlendi.

Vakıflar Genel Müdürlüğü, Pe-

litköy Mahallesi İlica Mevkiinde bulunan arazi için, "Yapım Karşılığı Uzun Sureli Kiralama İhalesi" açtı. Resmi Gazete'de yayımlanan ilana göre, söz konusu araziye yapılacak olan turizm tesisi için 26 milyon 767 bin 174 TL muhammen bedel belirlendi. 6 Nisan tarihinde ihaleyi alacak firma turizm tesisini 30 yıllığına kiralama hakkı elde edecek. İlk 3 yıl için 3 bin TL olarak belirlenen aylık kira, dördüncü yılda 35 bin TL ve sonraki yıllarda TÜFE oranında artırılabilecek.

İlanda yer alan bilgilere göre sade-

ce bir parsel üzerinde 233 zeytin ağacı bulunuyor. Diğer parselde ise uydu görüntülerine göre 30'a yakın zeytin ağacı yer alıyor.

İhale ilanında zeytin ağaçlarının söküleceği kaydedilerek, şöyle denildi: "Sökümden sonra tekrar dikime müsait olanlar, Ayvalık Vakıf Zeytinlikleri İşletme Müdürlüğü'nün uygun göreceği bir yere taşınarak yeniden dikilecek. Dikimi müsait olmayanlar ise odun olarak satılıp bedelinin Bölge Müdürlüğümüze ödenmesi amacıyla teslim edilecek."

Yükselen Dolar, Yoksullaşan Halk Kitleleri, Zenginleşen Egemenler!

“Biz zenginleştik, siz fedakarlık yapın” çağruları emekçi kesimlerde nasıl bir yankı yapar bilemiyoruz. Ancak bir şeyi çok net biliyoruz ki; AKP tabanı da, MHP tabanı da tüm ayrıcalıklarına rağmen bu süreçten ciddi bir şekilde etkilenmektedir. Bu etkilenmenin sonucun da gelişen ciddi bir tepki de bulunmaktadır. Bu tepkinin doğru yere kanalize edilmesi, sisteme karşı örgütlü bir güce dönüştürülmesi devrimcilerin sorumluluğudur.

Yine bir gece yarısı yapılan operasyonla görevden alınan Merkez Bankası Başkanı Naci Ağbal'ın yerine Şahap Kavcıoğlu getirildi. Bu atamayla TC tarihinde ilk kez, Merkez Bankası'na 20 ay içinde dördüncü başkan atanmış oldu. Aslında Naci Ağbal henüz 4,5 ay önce göreve getirilmişti. Ağbal'ın görevden bu kadar kısa süre içerisinde alınması, ekonomide işlerin söylenilen aksine hiç de iyiye gitmediğini göstermektedir. Diğer yanı sıra Naci Ağbal'ın görevden alınmasının ardından attığı “Sayın Cumhurbaşkanımıza Merkez Bankası Başkanlığı dahil bugüne kadar uygun görerek atadığı tüm görevlerden dolayı teşekkür ederim. Bugün itibarıyla görevden alınmam nedeniyle de şükranlarımı arz ediyorum. Rabbim hepimizin hakkında hayırlısını nasip eylesin” tweeti ise yalalaklıkta geline aşamayı ve başarısızlığın yüz-süzce yumuşatılmaya çalışıldığını bizlere göstermektedir.

AKP-MHP Hükümeti ve onun başkanı Tayyip Erdoğan'ın en sık başvurduğu yöntemlerden biri, işlerin kötüye gittiği alandaki sorumluları hedef gösterip (bir anlamda ortada bırakıp), bütün sorumluluğu onlara yıkararak işin içinden çıkmaktır. Ancak damat Berat Albayrak'ın yine bir gece yarısı görevden alınması gibi, Merkez Bankası Başkanı'nın görevden alınması da var olan kötü tabloyu iyiye çevirmektedir. “Çıplak Kral” artık herkes tarafından görülmektedir. Çünkü bu yapılanlar halkımızın yaşamını doğrudan etkilemekte, yoksulluğu, sefaleti, açlığı daha fazla derinleştirmektedir.

Bu görevden alınmaların, yalalaklıkların, ihanetlerin burjuva-feodal politikada elbette bir karşılığı var ve her iki kesim (görevden alınan da, göreve getiren de) bunu rutinin bir parçası olarak tolere etmekte veya yemekte-

dir. Ancak bu ayak oyunlarının, ince hesapların işçi ve emekçiler, ezilen halk kitleleri cephesine yansması oldukça sancılı ve uçurumu derinleştiren bir yapıdadır.

BİR GECEDE ORTAYA ÇIKAN MİLYONERLER, BİR GECEDE YOKSULLAŞAN EMEKÇİLER

Son yapılan Merkez Bankası Başkanlığı değişikliğinin şoku (19 Mart Cuma

gencesi piyasalar kapalıyken yapılmıştı) 22 Mart Pazartesi günü piyasalar açılınca açığa çıktı. Pazartesi günü piyasaların açılmasıyla TL, Dolar ve Euro karşısında yüzde 17'ye yakın değer kaybetti. Bu değer kaybı TL'nin Ağustos 2018'deki değer kaybına benzemektedir. TL'nin bu şekilde düşüşün sonuçlarından birisi, başta gıda ürünleri olmak üzere birçok üründe fiyat artışları ve tüketicinin alım gücünün biraz daha düşmesi şeklinde yansımaları buldu.

Peki TL'nin yaşadığı değer kayıpları alım gücünü neden bu kadar derinden etkiliyor?

Bu sorunun birçok cevabı olabilecekken, en önemli nedenler, Türkiye'nin hem yüksek oranda ithalatçı bir ekonomi olması hem de 2000 sonrası uygulanan IMF ve Dünya Bankası politikalarıyla tarımı olumsuz etkileyen büyük bir yapısal dönüşümün gerçekleşmesi, bu konuda etkili oldu. Köylü-

ler ve tarım; köylüyü desteklemeyen politikalarla, kotalarla, sübvansiyon kısıtlamalarıyla, mazota, gübreye sürekli zamlarla üretemez, kendi kendine yetemez bir pozisyona getirildi. Dolayısıyla Dolar ve Euro'da gelişen dengesiz ve hızlı yükseliş, fiyatların artmasına, enflasyonun yükselmesine neden olmaktadır. Geliri artmayan, parası sürekli değer kaybeden

emekçi halk kitleleri her geçen gün yoksullaşmaktadır.

Diğer taraftan döviz kurundaki artışlar, dış borç miktarının da gittikçe yükselmesi anlamına geliyor. Türkiye'nin dış borç stokunun 450 milyar dolar düzeylerine çıktığını düşünürsek, Dolar ve Euro'nun yükselişi bu borç stokuna da yansımaktadır. Bu da hem devletin hem de özel sektörün borç maliyetini artırır. Borcun faizini bile ödemekte zorlanan TC, doğallığında biriken yeni borçları çıkarmak için yine kitlelere yüklenecektir. Türkiye gibi emperyalist sermayeye bağımlı ülkelerde bu durumun yansımaları yine işçi ve emekçilere yüklenen ağır vergiler, ücretlerin erimesi, sosyal hakların gasp edilmesi ve faizler şeklinde olmaktadır. Yani her durumun faturası bir şekilde emekçilere çıkarılmaktadır.

Bu süreçte emekçi kesimler gittikçe fakirleşirken, bir avuç azınlık bir gece-

de dolar milyonerleri olarak karşımıza çıktı. Merkez Bankası Başkanı'nın görevden alınacağını, bunun piyasalara yansımalarının ne olacağını, dövizin ne duruma geleceğini, Tayyip Erdoğan ve yandaşlarından başka kimse bilmiyordu elbette Cumartesi sabahına kadar. Hafta sonu döviz alma koşulu olmadığına göre, bu kesimler nasıl bir anda milyonlarca liralık dolar satın aldı ve zenginleşti? İrili ufaklı yaklaşık 450 milyon dolar Cuma gecesi alım yapıldığı ve dövizin dalgalanmasına paralel 7 milyar dolar satış olduğu belirtilmektedir.

Faşist AKP-MHP bloğu ve Tayyip Erdoğan'ın umurunda değil aslında ülkenin, işçi ve emekçilerin durumu.

Onların zenginliklerine zenginlik katmaları, saltanatlarını yaşamaları her şeyden önce gelmektedir. Tayyip Erdoğan'ın AKP 7. Kongresi'nde yaptığı çağrıyı düşündüğümüzde bile meselenin anlamı ortaya çıkacaktır. Ne diyor Tayyip Erdoğan; “Şimdi artık vakit, daha çok çalışma, üretme, gaza basma, hedeflerimize yürüme vaktidir. Kendilerini güvende hissetmek amacı ile evlerinde döviz ve altın tutan vatandaşlarıma buradan bir çağrıda bulunuyorum. Bu vatandaşlarımdan, milli servetimiz olan evlerindeki dö-

viz ve altını, çeşitli finans araçlarına yatırarak ekonomiye ve üretime kazandırmalarını istiyorum.” Evet yine yükü kitlelere yükleyerek işin içinden çıkma taktikleri devrede. Milyarlarca doları emperyalist ve komprador sermayenin dalgalanmayla sızdırdığını, emekçilerin “kefen” parası ile dengeleme onu gasp etme hesabı yapılmaktadır.

“Biz zenginleştik, siz fedakarlık yapın” çağruları emekçi kesimlerde nasıl bir yankı yapar bilemiyoruz. Ancak bir şeyi çok net biliyoruz ki; AKP tabanı da, MHP tabanı da tüm ayrıcalıklarına rağmen bu süreçten ciddi bir şekilde etkilenmektedir. Bu etkilenmenin sonucun da gelişen ciddi bir tepki de bulunmaktadır. Bu tepkinin doğru yere kanalize edilmesi, sisteme karşı örgütlü bir güce dönüştürülmesi devrimcilerin sorumluluğudur.

Bir Yeni Demokrasi Okuru

HDP'nin Kapatılması ve Diğer Tüm Saldırıları Karşısında Sistem İçi Demokrasi Arayışını Değil Devrimci Çizgiyi Geliştirelim

Son dönemde düzen siyasetindeki iniş çıkışlar üzerine devlet yönetimindeki AKP'nin ne yapmak istediği üzerine tartışmalar da arttı. Gergerlioğlu'nun vekilliğinin düşürülmesi ve HDP'nin kapatılmasına dönük süreç, hükümetin yönelimleri içerisinde her zamanki gibi Kürtlerin ve seçimlerin özel bir yer tuttuğunu da gösterdi. Ancak hükümet nezdindeki her gelişmenin "tıkanma" ve "seçim hesabı" üzerinden tartışılması kendi içinde önemli bir darlık da taşıyor. Zira hükümete ve düzen siyasetinin alabileceği biçimlere dair hemen her şey konuşuluyor fakat bunun işçi sınıfına, halka, Kürt ulusuna, kadınlara, kısacası sömürülen ve ezilen kitlelere ne kazandıracığı üzerine yeterli bir tartışma yapılmıyor. Siyasetin AKP ve MHP üzerine kilitlenmesi, siyasal hedeflerin de sınıfsal, cinsel, ulusal çelişkilerin çözümünden kopararak düzen siyaseti sınırları içerisinde ve soyut bir biçimde ortaya konmasına yol açıyor. Siyasetteki başarı ve demokratik gelişme, "Cumhur İttifakı"nın seçimleri kaybederek devlet yönetiminden uzaklaşması olarak görülüyor.

Yakın döneme burjuva siyaset ve medya gözünden baktığımızda birçok çelişkili gelişmeyi sıralayabiliriz. "İnsan Hakları Eylem Planı" çıkışının ardından birçok kesime saldırılar gecikmedi. Gergerlioğlu'nun vekilliğinin düşürülmesi, HDP'ye kapatma davası ve İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesi gibi gündemler öne çıktı. Hükümet güçleri, kadın hareketine ve LGBTİ+'lara dönük saldırılarını daha da artırarak İslami-muhafazakâr bir karşı propagandayla karşıtlığı buradan kurmaya ve saflarını konsolide etmeye çalıştı. Yine bu süreçte Merkez Bankası Başkanı Naci Ağbal görevden alınmasıyla birlikte dövizdeki aşırı artış önemli tartışmalara vesile oldu. Hükümetin ekonomide dikisi tuttura-

madığı üzerine söylenenler bir yana istifayı ve dövizdeki artışı önceden bildikleri için hükümete yakın kimi kesimlerin "döviz topladığı" tartışması, bu alandaki istikrarsızlığın da göstergesi oldu. Devamında Gezi Parkı, hükümetin

kuklası vakıflardan birine devredildi. Yine bu süreçte Kemalist-ulusalci kesimin hassasiyetlerine dokunur bir biçimde "öğrenci andı" kaldırıldı ve Mustafa Kemal büstlerine kimi saldırılar oldu. Tüm bu gibi gelişmelere bakıldığında hükümetin ekonomik ve siyasi manevralarının iç tutarlılıktan yoksun olduğu ortaya çıktı. Bir yandan AB ve insan hakları söylemleri öne çıktı diğer yandan ise saldırılar arttı. Bu süreçte AKP ve MHP arasındaki farklı çizgiler üzerine de birçok tartışma yapıldı.

Bu dönemin "şaşkınlıkla" karşılanan bir diğer gündemi Newroz oldu. Devletin yasaklama ve fiili saldırıları beklenirken tam tersine beklenene göre "ılımlı" bir Newroz süreci gerçekleşti. Zaten "kanıksanmış" olan "kuşatma, baskılama, sayısız üst araması, kimi zaman fiilen engelleme" gibi rutinleri saymazsak Newrozlara özel bir yasak ve saldırı olmadı. Bu durum değişik biçimlerde yorumlandı. Bu yorumlardan biri, hükümetin Newrozlara kitle katılımının düşük olacağı hesabı yaptığı, bu sayede Kürt hareketini ve HDP'yi demoralize edecek bir plan içerisinde olduğu ancak bunun ters teptiği üzerineydi. Hükümetin bu "riski" niye aldığı ve ilk Newroz kutlamalarından sonra diğer Newrozlara neden müdahale etmediği ise ucu açık bir tartışma olarak kaldı. İlkiyle bağlantılı bir diğer yorum, hükümetin seçim yönelimi kapsamında Newrozlar üzerinden Kürt halkında bir nevi "anket" yaptığı üzerineydi. Diğer bir yorum ise hesaplarını Gare'deki operasyona bağlayan ve yaşadığı hüsrani atlatamayan hükümetin Kürt ulusal mücadelesine karşı "politikası" kaldığı, belirgin bir yeni strateji oluşturmadığı üzerine oldu. Son olarak ise hükümetin yine seçim hesaplarıyla ilgili olarak Kürt ulusal sorununda yeni bir "açılım süreci"nin zeminini

yokladığı yorumları yapıldı. Yorumların hiçbirisi tam olarak cevap oluşturamamakla birlikte hükümetin uygulamalarının da belirgin bir politikayla uyumlu olmadığı açıktı.

Bu uyumsuzluğun en bariz göstergelerinden biri HDP'nin kapatılma davasıydı. "Darlaştırılmış bölge seçim sistemi" adı altında yapılmak istenen seçim düzenlemeleri ve HDP'nin kapatılmasının yaratacağı zayıflıklar üzerinden bir sandık hesabı yapıldığı söylenebilir. Eş Başkan Mithat Sancar'ın ifade ettiği gibi HDP'nin "sine-i millette dönmek" yani parlamentoyu terk etmek gibi bir düşüncesi yok. Her ne olursa olsun parlamentoda kalınacak, gerekirse HDP kendini feshedecek ve başka bir partiyle devam edilecek. Kapatılma durumunda olabilecekler kapsamında her ne kadar HDP cephesinde olmasa da başka olasılıkların da adı geçiyor. '91 seçimlerinde HEP'in, SHP listelerinden seçime girmesi ve 2018'de İYİP'in grup kurarak seçime katılabilmesi için CHP'nin 15 vekil vermesi gibi seçenekler bunların başında geliyor. Ancak '91 yılında olmadığımızı veya HDP'nin İYİP gibi bir parti olmadığını düşündüğümüzde bu seçeneklerin gerçekleşme olasılığı da düşüyor. Fakat biçim bu olmasa da HDP'nin kapatılmasıyla ilgili sürecin, onun ve ona oy veren kitlelerin düzen partilerinden biri (CHP) tarafından içerilmesi ya da ona yedeklenmesi gibi hesabı yabana atmamak gerekiyor. Bu her ne kadar AKP'nin işine gelmeyecek bir olasılık gibi tartışılabilir de gerçekte Türk hâkim sınıflarının ve devletin çıkarlarıyla örtüşmektedir. Ve aslında HDP'ye dönük saldırıların temel hedefinde de onu bu gibi yollarla etkisizleştirmek önemli bir yerde durmaktadır.

Görüleceği üzere siyasi tartışmalar hiç de halkın ve ezilen Kürt ulusunun gerçek çelişkileri, çıkarları ve kurtuluşları üzerine kurulu değildir. Tartışmaların hedefinde ne sistem ne de devlet vardır. Sistem ve devlet, AKP ile özdeşleştirildiği kadar hedeftedir. İşçi sınıfı ve halka artan ekonomik saldırılar, devam eden pandemi ve aşı sorunu, artık adı dahi doğru düzgün anılmayan Kürt ulusal hakları ve talepleri, tarımdaki derin tasfiye ve şirketleşme gibi köklü sorunlar bu siyaset dilinde ana bir içerik olarak değil bir dolgu malzemesi, bir süs olarak yer almaktadır. Her ne kadar kadınlar, LGBTİ+'lar, öğrenciler gibi farklı top-

lumsal tabakalar daha fazla gündeme alınsa da bunun da gerçek bir eşitlik ve özgürlük mücadelesi olarak değil burjuva-liberal bir içerikle gündemde tutulduğu ortadadır. Doğal olarak şu söylenmelidir ki yukarıda adı geçen siyasi tartışmalar esasta sınıfın, halkın, ezilen Kürt ulusunun gerçek gündemi ve tartışması değildir. Bu tartışmalar halktaki etkisi oranında üzerine söz söylenecek ve adım atılacak yönlere barındırmakla birlikte devrimcilerin, komünistlerin de tartışması değildir.

Devrimci bir bilinç, örneğin CHP her alanda işçi sınıfına karşı düşmanca tutumunu açık eder ve saldırılarını yoğunlaştırırken bu sınıfsal gerçekler yokmuşçasına CHP'yi ele alamaz ve "demokrasi" için ona hayırhah davranamaz. Yine aynı şekilde Kürt Ulusal Hareketi'ne ve HDP'ye saldırılar söz konusu olduğunda bir nevi hükümete açık çek veren ya da onu "kayıtsızlıkla" ödüllendiren bir CHP ile Kürt sorunu kapsamında "demokrasilik" oynamaz. Devrimci bir bilinç, ister devleti yöneten faşist kliklerden isterse muhalefetteki faşist kliklerden gelsin halkın mücadelesini sisteme içermeyi amaçlayan hiçbir politikaya yedeklenmez. Stratejisini bu gerici güçlerin ortaya çıkardığı gündem ve dengelere göre değil halkın gerçek sorunları ve bunların çözüm yöntemi üzerine kurar. Açık ki günümüzün "siyasi tartışmaları" içerisinde bu gerçek sorunlar ve devrimci çözüm seçeneği yok denecek kadar azdır. Doğal olarak burjuva siyaset sahnesinin ortaya çıkardığı "anlamsızlıklar" ve olasılıklar üzerine bunca kafa yorulmakta fakat doğru bir rota kurulamamaktadır. HDP kapatılsın ya da kapatılmasın; parlamento, var olan seçim sistemiyle ya da yeni bir sistemle belirlensin; CHP, HDP ile ittifak yapsın ya da yapmasın... Tüm bunların ne işçi sınıfı ne halk ne de Kürt ulusu için özde farklı bir anlamı ve sonucu olmayacaktır. Süreçler, aktörler değişecek ancak çelişki ve sorun olduğu yerde kalacak hatta daha da derinleşecektir. Bu nedenle artan sömürü ve baskı politikalarına karşı bizim yanıtımız; kendi sorunları etrafında sınıfı ve halkı örgütlemek ve mücadeleye sevk etmektir. Bu mücadelenin bağlandığı yer ise sistem içi "demokrasi" hayalleri değil halkın ve ezilen ulusların gerçek kurtuluş yolu olan demokratik halk devrimi olacaktır.

KİTLELERİN HAREKETİNDEN ÖĞRENİP, İLE

Newroz temsil ettiği direniş ateşiyle her yıl kutlanır. İçinden geçilen dönemin özellikleri ve karakteri binlerin, milyonların aktığı meydanlarda yankılanır. 2021 yılı Newroz kutlamaları da tüm bu özellikleri içinde barındırarak gerçekleşti. Pandemi ile derinleşen ekonomik krizin sonucu gelişen işsizlik, yoksulluk ve artan saldırı ve baskılara tepkinin damgasını vurduğu Mart ayı eylemleri kitleliliği ile Newroz'da doruk noktasına ulaşmıştır. HDP'nin kapatılması tehdidi, milletvekillerine getirilmek istenen siyaset yasağı ve Ömer Faruk Gergerlioğlu'nun meclisten yaka paça gözaltına alınma görüntülerine karşı kutlanan Newroz'un devlete mesajı çok net olmuştur.

Devletin gerillayı tasfiye ve imhaya dönük saldırıları ile birlikte süren savaş ve saldırganlık, tüm demokratik kazanımların budanması ve gasp edilmesi ile sürdürülmek isteniyor. HDP'nin kapatılmasına dönük tartışma ve gündemler tam da bu hedefin parçası olarak gündemde tutulmaktadır. Her operasyon sonrası gerillanın mevcut sayısına dair verilen istatistik balonu gerillanın Newroz kutlama görüntüleri ile birlikte patlatılmıştır.

Her yerinden dikiş tutmaz hale gelen AKP-MHP bloğunun iktidarı saldırganlıkla ayakta tuttuğu sisteminde bu durumu daha ileri bir aşamaya taşımak için Garê saldırısını planlamış ve hayata geçirmiştir. Basit anlamda bir askeri operasyon ya da diğer bir ifadeyle "rehineleri kurtarma" operasyonu bir fiyaskoyla sonuçlanmış ve bu yenilgi görünenin aksine sadece rehinelere ölümü ile değil, devletin devamındaki planlarını da bozan bir etki yaratmıştır. Kuşkusuz 15 Şubat tarihinin seçilmesi tesadüf değildir. Planın aynı zamanda 1999'da ortaya çıkan tablonun benzerini yaratma hesabı da vardı. Soylu'nun operasyon sonrası "Karayılan'ı bin parça etme" sözü bir hezimetin ve tutmayan planın ilanı olarak da okunabilir. Alanın askeri olarak denetim altına alınma koşullarının olmaması gerçeğin bir yanını oluştururken, asıl gerçek devletin önümüzdeki dönem planlarının bozulmasıdır. Devletin hezimetini bu nedenledir ki askeri bir

yenilgiden daha fazlasını ifade etmektedir. Bu bağlamda tüm şartlar ve koşulların tasfiye için faşizme uygun zemin sunduğu son 5 yıllık süreçte istenilen sonucun alınmaması ve belirsizliğin onlar için daha fazla artması güçlü bir zafer isteğini kamçulamıştır. Kamçılanan istek adeta krizli yapı içinde bir başka krizin de tetikleyicisi olmuştur.

Devlet yenilgisini ölen rehinelere üzerinden yürüttüğü şoven saldırılarla perdelemeye çalışsa da istediği sonucu alamamıştır. Bu yenilgi her şeyden önce devletin gerillaya verdirdiği kayıplar üzerinden yaptığı propagandanın etkisinin kırılmasını ve moral üstünlüğünün sağlanmasına neden olmuştur. T. Kürdistanı'nda özellikle de Amed'den yansıyan fotoğraf kareleri, Newroz'un kitleliliği, tam da boşa çıkarılan Garê saldırısının yarattığı moral üstünlüğünün sonucudur. Kürt halkının gerillanın başarı ve devlete kayıp verdiren hamlesi, bunun yarattığı coşku Newroz alanına kitleliliği ile yansımıştır. Ö. Faruk Gergerlioğlu'nun gözaltına alınıp bırakılması tam da alanları dolduran, iradesi ve temsiliyetine sahip çıkan halkın iradesi sonucu olmuştur. T. Kürdistanı'ndaki kitleliliğin Batı'da görülmemesi, buralarda alanlara çıkan halkın benzerliklere rağmen farklılıklarının yansımasıdır.

Kürt ulusu Newroz'da gerek HDP gerekse de milletvekillerine dönük saldırılara karşı tepkisini ortaya koyarken gerekse de gerillayı ve onun yürüttüğü mücadeleyi sahiplendiğinin mesajını devlete çok net vermiştir. Yine tüm baskı ve sindirme politikalarına, teslim alma saldırılarına karşı, teslim alınamayacağını ve direniş ateşini her şart altında yakacağını beyan etmiştir. Tüm kuşatmaların bir kez daha direnişle yarılacağını dile getirmiştir. Devletin sarayda yaptığı teslim alma ve diz çöktürme hesaplarının sahada tutmadığı bir kez daha görülmüştür.

KAVGAYA DAVETTİR BAHAR, DAVET KABULÜMÜZDÜR!

21 Mart kutlamaları öncesi 8 Mart yine yaygın ve kitleli biçimde kadınların, faşizme, ataerkiye karşı eşit ve özgür yaşam taleplerini kitleli biçimde haykırdıkları gün olarak kut-

landı. Yaygın yapılan eylemler geçtiğimiz yıla oranla daha kitleli ve coşkuluydu. İstanbul Sözleşmesi'nin iptali tartışmaları, artan kadın cinayetleri ve pandemi ile birlikte tırmanan yoksulluğun kuşattığı kadınlar birikmiş öfkeleri ile birlikte alanlardaydı. İmzalandığı koşullarda uygulanmayan İstanbul Sözleşmesi'nin bir gece yarısı iptal edilmesi mevcut öfkeyi daha da arttırmıştır. Ülkenin pek çok yerinde "İstanbul Sözleşmesi uygulansın" talebi ile sokaklara çıkan kadınların yerel ve merkezi düzeydeki eylem ve etkinlikleri devletin tüm anti-propagandasına rağmen devam etmektedir. Her gün sayısı artan, yenisi eklenen kadın cinayetlerinin, kadına dönük geliştirilen saldırıların yarattığı bir öfke birikimi vardır ve bu öfkenin öncelikle örgütlenmesi sorunu vardır. Başta kadın cinayetleri olmak üzere sorunun kaynağı gösterilmediğinde ve öfke örgütlenerek buraya kanalize edilemediğinde mücadelenin başarı ile çıkılması mümkün değildir. Bu nedenle esas görevimiz öfkenin örgütlenmesi, örgütlü bir güce dönüştürülmesidir.

Boğaziçi öğrencilerinin dönem dönem sönmüş direnişleri devletin tüm saldırılarına rağmen devam etmektedir. Kayyum rektöre karşı başlayan, bilimsel-demokratik üniversite talebi ile buluşan eylemler, gençliğin direniş adresi durumundadır. Eylemin yoğunluğunun azalmasına rağmen sürmesi ve istikrarlı-kararlı karşı koyuşun devam ediyor olması yine sistemi rahatsız eden ve etmeye devam edecek bir durum oluşturmaktadır.

"Dış güçlerin" Asya piyasaları üzerinden Türkiye ekonomisine yaptığı saldırı, Merkez Bankası başkanı değişimi ve atamalarla bertaraf edilmeye çalışılsa da çöküşü engellenemeyen ekonomiye rağmen hazine garantisi getirilerek Kanal İstanbul projesinin yeniden ısıtılması, Gezi Parkı'nın İBB'den alınarak özel vakfa devredilmesi gibi daha bir dizi gelişme devletin yerel seçim yenilgisinin rövanşidir. Ne açıklanan insan hakları paketi ne de ekonomik önlemler paketi sistemin yönetememe krizine çare olamamaktadır. Çünkü yaşanan krizin boyutu açıklanan önlem paketleriyle kurtarılamayacak kadar bü-

yüktür. Devletin artık dikiş tutmayan hali, kitlelerde yıpranmanın boyutu henüz iki yıl zamanı olan seçimlerin, baskın bir seçimle erkene alınabileceği ihtimalini gündeme getirmiştir. Baskın seçim ya da kabine değişikliği ile güven tazelemeye çalışan devletin her gün patlak veren kirli ilişkileri ile güven tesis etmesi artık çok zorlaşmış durumdadır.

TALİMAT BİR KEZ DAHA KİTLELERE GİDELİM, KİTLELERİ ÖRGÜTLEVELİM!

Devlete biriken öfke ve tepkinin mevcut tabloda parçalı bir şekilde

dışavurumu bir etki ortaya çıkarsa da, tepkisini sokaklarda ifade eden kesimlerin henüz birleşmeyen hareketi, bulunduğu parçada bir dinamizm ve enerji yaratmaktadır. Her parçada yaşanan hareketle temasımız henüz istenilen düzeyde olmasa da temasımızın yarattığı etki ve karşılık önemlidir. Demokratik Halk Üniversiteleri programının da bir parçası olan "özerk-demokratik üniversite" talebinin kısa sürede, öğrenci gençliğin talebi haline gelmesi, kadınların maruz kaldıkları sınıfsal sömürü ve katliamlarına karşılık örgütlenme çağrısının yarattığı etki, işçi sınıfının kazanılmış haklarını korumaya dönük geliştirdiği hareketle buluşma adım ve çabaları bir karşılık ve etki yaratmıştır.

Bu noktada temel sorunumuzun, kitlelerle kurduğumuz ilişkinin sürekliliğinin sağlanması ve kalıcılığının

İLERİYE DOĞRU HAMLELERLE YÜRÜYELİM!

ancak örgütlenmeyle mümkün olacağı kavranmasıdır. Temas ettiğimiz ve belli boyutlarda etki yarattığımız kitleyle, ilişkinin güçlendirilmesi ve bunun örgütlenmeye dönüştürülmesindeki tutukluğumuz hareketin, çelişkilerin daha etkili ve ikna edici, yaratıcı ve enerjik bir politikayla zenginleştirilememesindedir. Bu nedenle de teması güçlendirmek acil, sürekli ve zenginleştirici bir ihtiyaç olarak tanımlanmalıdır. Oluşan hareketin içinde etkin bulunmak ve çelişkilere müdahale edip harekete geçirme rolü ve iradesi taşımak, aynı

etmenin ötesinde bir anlam ifade etmemektedir. Kitlelere rağmen, kitlelerden kopuk hareketin başarı üretme şansı olmadığı gibi, hareketi ileri taşıyacak bir özelliği de yoktur. Çözülmesi ve kavranması gereken soyut anlamda bir kitle övgüsü değildir. Gerçek olan, kitleler adına, kitlelerin kurtuluşu adına alınan her kararın uygulayıcısı kitleler olmadığında, bir avuç öncünün ancak geçici başarılarına imza atabileceğidir. Başarıların kalıcılığını belirleyecek yegâne şey kitlelerin eseri olmasıdır. Kitlelerin dağınık hareketi, parçalı durumu, tüm çelişkiler arasındaki sıkı bağı ve örgütlü gücün gerekliliğine olan bilincinin kavranmasına dair zayıflığının aşılmasının temel görev olduğunu kavramak aslolandır. Bu kavrayış kitlelerin hareketi, talepleri ve çelişkilerinin yakından incelenmesi ve ileriye taşıyacak iradenin açığa çıkarılmasıdır. Ya da ileriye doğru atılacak adımın sağlam ve güçlü bir bilinçle kavranması ve o halkın devrimci bir yöne doğru ilerlemesini sağlamaktır.

Bu ilişkinin doğru biçimde kavranmaması, bilince çıkarılmamasından kaynaklıdır ki kurduğumuz ilişkiler geçici, yürüttüğümüz faaliyetlerden sağladığımız başarılar kalıcı olmamıştır. Sorunun aşılmasında geçmiş tecrübelerden ders çıkarmak önemli, ancak bundan daha da önemli olan sınıf mücadelesinin andaki görevlerini kavramak ve bu kavrayışın esasına kitlelerin eğilimini ve belirlenen politikanın onlarla buluşturulmasını koymak gerekir. Bu ilişki kurulmadığında belirlenen politikanın soyut bir söylemden öteye geçmeyeceği aşikardır.

1 MAYIS'A GİDERKEN...

Çalışmalarımızın Mart ayının takvimsel duraklarındaki coşkusunu, öğrenci direnişlerindeki hareketi ve elbette parçalı ve dağınıkta olsa onlarca iş yerinde işçi sınıfının direniş ve grevlerinin dinamizmini 1 Mayıs'a taşıyacağız. Pandeminin tüm yıkıcı etkisini hisseden işçi sınıfının bu dönem içinde başta gasp edilmiş haklarına dönük saldırılar, işsizlik, güven-

cesiz üretim koşulları, ya salgından ya açlıktan ölüm ikilemi içinde kalan işçi ve emekçiler bu dönem içinde sistemin sömürü politikalarını daha fazla görmüştür.

Mevcut durum ve politik atmosfer bu kadar net bir şekilde ortada durmaktadır. Örgütlenmenin, devrimci mücadeleyi yükseltmenin, kitlelerin var olan kendiliğinden hareketlerini, sınıf kinine dönüştürüp sisteme çevirmenin koşulları, bugün dün olduğundan daha fazla vardır. Çünkü saldırılar çoğalmakta, sınıf çelişkileri derinleşmekte ve dolayısıyla ilerici, devrimci ve demokratik muhalefet de gelişmektedir. İşçi sınıfı bu dönem içinde gelişen eylemleri içinde hem sendikal ihaneti tanırken hem de belli direnişlerde mevcut sisteme nasıl yedeklenmeye çalışıldıklarını görmüş oldu. Örgütlenme hakkına dönük saldırılar bu dönem içinde yaşanan direnişlerin esaslı gündemlerinden biri olmuştur.

Mevcut sistemin temellerine hücum eden pandeminin derinleştirdiği krizin faturasını ödemekle yükümlendirilen işçi sınıfı ve emekçilerin geleceksizlik ve borç batağındaki yaşamlarına intiharlarla son vermesi aynı zamanda yoksul halkın çözümsüzlüğünü de göstermektedir. Yine pandemi döneminin en çok etkilediği kesimlerden biri olan küçük esnaf hızla yoksullaşma bandına girmektedir. Kapanan iş yerlerinin açığa çıkarıldığı işsizler henüz ciddi bir hareket olarak kendini göstermese de işsizler ordusuna katılan bu kesimler de yoksulluğun pençesinde.

1 Mayıs'a kadar yürütülecek çalışmalarımızın politik muhtevası, içeriği pandemi ile birlikte derinleşen krizin yarattığı sonuç ve işçi, emekçilerin hızlıca yoksullaşan yaşam şartlarının teşhir edilmesi ve örgütlenme çağrılarını içerecektir. Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışı ile temas ettiğimiz işçilerin-emekçilerin kendi sorunları ve talepleri etrafında örgütlenme perspektifine sahip olmak önemlidir. Ancak bu faaliyetin esas önemli ayağını ulaştığımız kitlenin örgütlenmesi oluşturmaktadır.

Burada ise ufukumuzu sendikal bilinçle sınırlı tutmayarak, işçi sınıfının gerçek kurtuluşunu sağlayacak örgütlenmeleri oluşturmaya yoğunlaşmalıyız.

Unutulmaması gereken önemli bir mesele egemen sınıfların yaşadığı politik kriz durumudur. Bu kriz, geniş kitlelerin yaşanan sorunların, ortaya çıkan çelişkilerin artık egemen sınıflarca yönetilemeyecek nitelikte olduğuna dair bir bilinci örgütlemektedir. Toplumun çeşitli kesimleri, artık hissedilir şekilde yönetme krizinin yaşandığı, egemen klikler arasında güç dengelerinin oynamasına neden olacak şekilde bu sürecin ilerlediğini görmektedir. Böylesi dönemlerde geniş kitlelerin politikaya ilgisi, politik alana daha fazla girmesi söz konusu olmaktadır. Bu anlamda kitlelerin ekonomik ve sosyal çelişkileri politik bilincini olabildiğine açan bir faktörken, politik kriz bu duruma adeta çarpan etkisi yaratır. Bir yandan kendi yaşam koşullarının varlığını sürdürmeye çalışan derin bir ekonomik buhran diğer yandan yüklü bir politik ortam ve onun üzerine oturmuş bir kriz hâli vardır. Bu devrimci çalışmalar için, sıçramalı ve beklenmedik ilerlemeler için önemli bir zemindir. Sistemin dayanmaya çalıştığı tüm yasal dayanaklarının bu krizde kendi eliyle yok sayıldığı görülmektedir. Tablo bu açıdan da egemenlerin yıkım koşullarını beslemektedir. Pastanın küçülmesi faşist ittifakların, bu ittifaklar arasındaki iç çelişkilerin ve her klığın kendi çelişkinin keskinleşmesi ve sertleşmesine zemin sunmaktadır. Bu bağlamda ekonomik talepli bir hareketin güçlü bir politik itimi söz konusu olmaktadır ya da kısa sürede bu kuşatma oluşmaktadır. Çalışmalarda bu yanın gözetilmesi ve hareketin ileriye taşınması ya da hareket yaratmada bu gerçekliğin devrimci iradeyle ve yaklaşımla gözetilmesi elzemdir. Bu eksende yoğun ve sıkı bir kitle çalışması, sürekliliği sağlanmış istikrarlı devrimci hat, kitlelerin çelişkinine müdahale ve biçim vermede devrimimizin niteliğine uygun müdahaleler önem kazanmaktadır.

zamanda ikna edici politikanın oluşturulmasını gerekli kılmaktadır. Bu noktada yetersizlik, zayıflık ve zafiyet sınıf mücadelesinin temel dinamiği olan kitlelerin rolünü kavramaktan kaynaklanabilir. Devrimci iradenin şekil alan ve şekil veren diyalektiği ise bunun sıkıca anlaşılmasıyla olanaklıdır.

Devrim gerçekleştirme hedefimizin, iktidarı alaşağı etme görevimizin nasıl yerine getirileceğine dair geri bilinç geri pratiklerimize de neden olmaktadır. Kitlelerin gücüne güvensizlik, devrime dair inançsızlık kitlelere yaklaşımda "içi boş" ya da "kof" olduklarına, kendiliğinden ya da sönümlenme öngörüsüne, değerlendirme ve tespitlere götürebilmektedir. Bu kavrayış gerçeğin perdelenmesinde kullanılan "içi boş ve kof" bir "özgüven" belirtisi olabilir. Bu haliyle kitlelerden kopuşu ifade

“İstanbul Sözleşmesi” Kazanılmış Hakkımızdır, Vazgeçmeyeceğiz!

Tüm dünyada egemenlerin kriziyle birleşen pandemi koşullarında kadına yönelen saldırıların arttığı, bu saldırganlığın yine dünyada artan milliyetçi, ırkçı, homofobik vb. tüm biçimleriyle ilerlediği bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm ezilen ve sömürülen kesimlere dönük saldırılar artarak sürmektedir. Kadın düşmanlığı da bu politik olgulardan biri olarak karşımıza çıkmaktadır.

TC devletinin 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi’ni imzalamasında kadınların sokağa taşan mücadeleleri önemli bir etken oldu. Yani İstanbul Sözleşmesi kadınların etkili mücadelesi ile şekillendi. Bu mücadelenin yanı sıra AB ile ilişkiler, TC devletinin yarı bağımlı ülke olma halinden kaynaklı kurduğu politik hesaplarla da geliştiği, bu iki olgunun birleştiği açıktır.

Türk hakim sınıfları gerek emperyalist ülkelere şirin görünme, gerekse de içerde demokrasinin temsilcileri olduklarını kanıtlamak için bu tarz sözleşmelere imza atabilmekteler. Bu durum İstanbul Sözleşmesi için de geçerlidir. TC’nin emperyalizme bağımlı durumunun ve yarı-feodal alt yapı gerçekliğinin üst yapıda siyasetini belirlemesi de kaçınılmazdır.

TC’nin ve kumanda merkezinde oturan AKP’nin ve daha sonra “çalışma ortağı” MHP’nin konuya ilişkin kısa sürecine bakmak, İstanbul Sözleşmesi’ni imzalama koşullarını ve feshetme gerekçelerini açıklamamıza yardımcı olacaktır. Zira, kamuoyunda İstanbul Sözleşmesi’nin “Erdoğan sarayda kalsın diye feshedildiği” ya da “Erdoğan sarayda kalsın diye imzalandığı” değerlendirmeleri yapılmaktadır. Bu politikanın yaşanan diğer gelişmelerle ilişkisi özellikle kadın kurumları cephesinde böyle

kurulmakta, çekilme kararı sadece AKP’nin Türk-İslam sentezli politikası olarak görülmektedir. Kadın kurumlarının bu bakış açısı kadın mücadelesinin özgün, somut sorunu olarak İstanbul Sözleşmesi ile kazanılan hakkının gasp edilmesine karşı bir tablo sunmaktadır.

İstanbul Sözleşmesi, kadın cinayet-

çeride bir ders vermeyi barındırırken ancak esasta AB emperyalistleriyle yolunda gitmeyen ilişkilerin yansımaları olarak da gelişmiştir.

AKP’nin, devletin sözcülüğü görevini aldıktan hemen sonra 2004 yılında ceza kanunu değiştirilmişti. Bu değişiklikler 2005 yılında yürürlüğe sokulmuştu. Değişikliklerde kadını

bu sürece şöyle gelinmişti.

AB ile ilişkilere bağlı değişikliklerle 2016 yılında, Adalet Bakanı Bekir Bozdağ devletin genel yaklaşımını ortaya koymak açısından “çarpıcı” kadın mücadelesini karşısına alması bakımından “cesur” bir açıklama yapmıştı. Bu açıklama İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmenin ayak sesleri olmasının yanı sıra AB ile ilişkilerde sorunlar yaşandığında verilen mesajlar kapsamında ele alınacak bir açıklamaydı. Bozdağ, “Aile içi şiddetin kadınıla erkek arasındaki uyumsuzluklarda devletin bu kadar polisiyle, askeriyle, haki-miyle, psikoloğuyla, sosyal çalışmasıyla, uzmanıyla bu kadar kadınıla erkeğin arasına girmesi ne kadar doğru, bunun üzerinde durmamız lazım, kadın örgütlerinin eleştirilerinden çekinmeden durmamız lazım” demişti. Yani kısa bir özet geçerse TC devleti kadına yönelik her türlü

lerinin %1400 arttığı, her gün en az 8 kadının katledildiği, kadına yönelik her türlü şiddetin vahşi biçimlere dönüştüğü bir süreçte kadınların tüm bu saldırılara karşı büyük bir öfkeyle sokaklara aktığı bir mücadele sonucu ve AB destekli kadın kurumlarının bu sözleşmenin AB üyeliği kapsamında yapılan çalışmalarının yansımaları olarak da ilerlemişti. Yine AB ile müzakere sürecinde karşılıklı imzaların bir parçası olarak imzalanmıştı. Yani İstanbul Sözleşmesi’nin ne imzalanması ne de feshedilmesi sadece R.T.Erdoğan’ın sarayda kalma hesabıyla açıklanamaz. Basit bir denklemlerle bakıldığında dahi bu denli toplumsal muhalefetin güçlü olduğu bir sözleşmeden çekilmek hele ki uygula(ma)ma gücü elindeyken sarayda kalma hesabıyla yapılmıştır. Evet AKP-MHP bloğunun her dediğimizi yaparız “kararlılığı” bir görüntü çizse de imzalama ve çekilme eylemleri buraya oturmamaktadır. İmzalamanın altında yatan temel konulardan biri kadın mücadelesine

insan olarak dahi görmeyen ve eşitlikle yakından uzaktan ilgisi olmayan birçok madde bulunuyordu, diğer faşist partiler de bunu onaylamıştı. 2012 yılında yürürlüğe giren “Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun” ise 2004 yasasındaki değişiklikleri daha başka bir boyuta taşınmış oldu. Yani 2012 yasası “körler memleketinde şaşı padişah” hikayesindeki bir tabloyu tarif ediyordu. 2004 yılında çıkarılan yasaya oranla kamuoyunda daha olumlu görülen bu kanunun uygulanması ise aynı “İstanbul Sözleşmesi”nin uygulaması niteliğindedir. Velhasıl her hakkın yasal olarak kazanılması, yanında ve anında uygulanması sorunu yani hakkın kullanımı konusunda burjuva-feodal sistemin ikiyüzlülüğünün açık fotoğraflarını sunuyordu. 2012 yasası çıkarılmadan bir yıl önce AB uyum yasaları ve Kopenhag kriterleri çerçevesinde İstanbul Sözleşmesi imzalanmıştı. Bunlar kamuoyunda olumlu gelişmeler olarak yorumlanırken

şiddet ve saldırı sorununu “aile içi mesele” olarak gören kodlarından hiç vazgeçmemiş kadın mücadelesinin güçlendiği koşullarda baskı altında AB ile ilişkilerine (bu ilişki değişimi bağımlılık ilişkisinin değişiminin değil tam tersi bağımlılığının net göstergesidir) bağlı olarak değişen söylem, politika ve yasalar üretmiştir.

İSTANBUL SÖZLEŞMESİ NEDİR?

Avrupa Konseyi tarafından hazırlanan ve 11 Mayıs 2011 yılında İstanbul’da yapılan toplantıyla imzaya açılan ve bu nedenle uluslararası hukukta “İstanbul Sözleşmesi” olarak bilinen, 1 Ağustos 2014 tarihinde de yürürlüğe giren, diğer bir adıyla “Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi”ni “ilk imzalayan ve onaylayan ülke” olarak övünen TC devleti 19 Mart 2021 tarihinde bir gece yarısı kararname ile feshettiğini Resmi

Gazete'de duyurdu. İmzalanma sürecinden bugüne gündemden düşmeyen İstanbul Sözleşmesi sistematik olarak uygulamada açığa çıkan sorunlarla tartışılmayı sürdürmüştür. Uygulanmadan yürürlükten kaldırılan sözleşme, taraf olan ülkeler için cinsiyet eşitsizliğini önleme konusunda önemli yükümlülükler içermektedir.

İstanbul Sözleşmesi'nde gereği yerine getirilmesi zorunlu en önemli taahhüt, her alanda toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanmasıdır. Yani imzalayan devletler yasalarda ve yaşamda kadın-erkek eşitliğini sağlamak için her türlü tedbiri almakla yükümlü kılınmışlardır. Taraf ülkelere bu noktada çok önemli sorumluluklarda tarif eden sözleşme kadın mücadelesinin önemli kazanımlarından biri olmayı bu kapsamda içermektedir. LGBTİ+'ların tanınması ve uğradıkları ayrımcılığın kaldırılması konusunda da önemli bir sözleşme olan İstanbul Sözleşmesi, Türkiye açısından LGBTİ+'lara yönelik kazanımlar noktasında imzalanan ilk uluslararası sözleşmedir. Yükümlülükleri kadın ve erkeklerin, tüm cinsiyet kimliği ve cinsel yönelimlere dair eşitliğin olmadığı kabulüne dayanarak hazırlanmış sözleşmenin içeriğini kısaca özetleyecek olursak;

*Toplumsal cinsiyet rollerine dayalı eşitsizlik üreten tüm ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer politikaların değiştirilmesi için tedbir almak,

*Sözleşme kapsamında olan her türlü şiddeti önleyecek gerekli yasal ve diğer önlemleri almak ve bu önlemlerin merkezine şiddete maruz bırakılan insanların konduğu bir perspektifle bu düzenlemelerin yapılmasını sağlamak,

*Geçlerin ve erkelerinde içinde olduğu toplumun tüm kesimlerinin sözleşmenin kapsamına giren şiddete karşı aktif biçimde katkıda bulunmasını teşvik etmek için gerekli tedbirlerin alınması,

*Kültür, töre, örf, adet, din, gelenek ve namus gibi kavramların sözleşme kapsamındaki her türlü şiddete gerekçe yapılmasını ve kullanılmasını önlemek,

Taraf olan devletlere önemli yükümlülükler oluşturan sözleşme, kadına karşı işlenen suçlarda erkeğin ve tüm faillerin en ağır cezalarla cezalandırılmasını sağlayarak işlenen bu suçlara karşı caydırıcılık hedeflerken, kadınların öz savunma ve meşru müdafaasını da güvence altına alan bir nitelik taşımaktadır. Sözleşmeye bağlı hazırlanan ve halen yürürlükte olan 6284 sayılı yasa ile kadına yönelik şiddetin "aile içi mesele" olmaktan çıkarılması kadına yönelik şiddetin önlenmesinde devletin yükümlülüklerinin sınırlı da olsa tanımlanması kazanılmış hakların başında gelmektedir. Ancak her yasa maddesi için tartışmak zorunda olduğumuz temel konu uygulanmasıdır. Bu yasada da uygulama devletin gerçek kimliğini ortaya koymaktadır. Hem sözleşme hem de ona bağlı hazırlanan yasa şiddeti ön-

lemediği gibi cinsiyet ayrımcı uygulamaların gerekçesi haline getirilmiştir.

YASAYI SOKAKTA YAZALIM, MÜCADELEMİZLE UYGULATALIM!

"Pozitif ayrımcılık/olumlu önlem" vb. kazanılan haklar sözde kalırken, kadın hareketinin baskısını sürekli ensesinde hisseden devlet ve sözcüleri kendilerince "bunlara çok da taviz vermemek gerekiyor" anlayışıyla yer yer tehdit, yer yer "kim daha inatçı" boyutlarda bir çarpışmayı kamuoyu önünde sürdürmektedir. Sözleşmenin feshedildiği gece "morardınız mı" söylemlerinin toplumun kutuplaşmasında ve karşıtlıkla bir kesimin nasıl domine edildiğini de açığa çıkarmaktadır.

Kadın mücadelesi cephesinde önemli bir kazanım olan İstanbul Sözleşmesi, imzalandığı günden bu yana tartışılıyor. Bu hakkın kazanılmasından, korunmasına ve uygulanmasına ve en sonunda gasp edilmesine kadar ilerleyen süreç diğer kazanılmış haklar sürecinden farklı ilerlememiştir. İmzalanmasının akabinde uygulanmaması daha temel konu olarak karşımıza çıkmıştır.

HAK VERİLMEZ ALINIR ZAFER SOKAKTA KAZANILIR!

İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı yasa ile kazanılmış hakların korunması ve kullanılması kadınların mücadelesiyle başarılacaktır. Bir hakkın gerçek bir hak olması ancak kullanılması önünde herhangi bir engel kalmadığında olur. Burjuva-feodal, kadın düşmanı, faşist Türk devleti tüm haklarda olduğu gibi ikiye bölünmüş bir şekilde halka ve kadınlara yönelmekte kendi bekasını bunun üzerinden inşa etmektedir. Bir gece yarısı KHK ile feshedilen İstanbul Sözleşmesi'yle ilgili Cumhurbaşkanlığı İletişim Dairesi başkanlığı tarafından "İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararı hiçbir şekilde Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kadınları korumaktan taviz verdiği anlamına gelmemektedir." açıklaması yapılmıştır. Arkasından "Ankara Sözleşmesi" hazırlıyoruz açıklaması gelmiştir. Kavranması gereken temel konu ise Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hiçbir sözleşmeyi imzalama ya da feshetmesi halkı, kadınları, işçi ve emekçileri,

LGBTİ+'ları ya da çocukları korumak için zaten imzalanmadığı, hiçbir yasanın böyle bir nitelik taşımadığı gerçeğidir. Bu sebeple burjuva partiler öncülüğünde ortaya sürülmüş, kimi kadın kurumları özgülünde de sahiplenerek sloganlaşmış olan "İstanbul Sözleşmesi Yaşatır" sloganı sözleşmenin, o sözleşmeyi imzalayan devletin, uygulamayan sistemin niteliğini karartmaya yol açabilmektedir. Kadınlar haklarını direniş ve mücadele ile kazanacak ve koruyacaktır. Dayanacağımız temel yöntem fiili meşru mücadele hattı olacaktır. Bu sebeple kazanılmış haklarımızın gasp edilmesine karşı kadın kitlelerinin öfkelerini sokaklara taşıyalım. Sözleşmenin feshedilmesi ile ilgili güçlenen kitlesel duyarlılığı, kadın özgürlük mücadelesinin enerjisi haline getirerek, devrimci kadın kitle hareketini güçlü ve etkili şekilde örgütleyelim. Bunu da ancak bu hareketin bir parçası olurken bu harekete önderlik edecek bir perspektifle başarabiliriz.

"Zincirlerini Kır, Geleceği Kur" kampanyamız ve 8 Mart sürecinde açığa çıkardığımız enerjiyle İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesine karşı ülkenin tüm sokak ve meydanlarına yönelen öfkeyi örgütleyerek, bulunduğumuz her alanda bu sürecin örgütlenmesine önderlik ederek, kadın kitlelerini örgütleyelim. Tüm platformlarda ortak mücadele edebileceğimiz en geniş kesimlerle birlikte mücadele olanaklarını arayarak sürecin kadın dayanışması ve birlikte mücadele zemininde gelişmesine ön ayak olalım. Bu sürecin örgütlenmesinde yerel komisyonlarımızı harekete geçirirken çevre çeperimizde olan, eylemlerimize katılan tüm kadınları mücadelenin ve örgütlenmenin parçası haline getirerek daha ileri düzeyde ilişkilenerken örgütleyelim/örgütlenelim. Zengin materyal ve yaratıcılıkla kuşanmış eylem anlayışlarıyla politikalarımızın kadın kitlelerine ulaşmasında daha etkin hareket yaratalım. Hiçbir hakkın mücadele edilmeden kazanılmayacağı ve kullanılmayacağı sınıf mücadelesinin yasadır. Kadınlar için bu mücadele daha çetin direniş ve savaşı zorunlu kılmaktadır. Ancak kadınların öfkesi bu çetin mücadelenin üstesinden gelecek cürete sahiptir. Bu bilinçle kazanılmış haklarımızı sokakta savunalım.

Uyuşturucunun ve Devletin Politikalarının Halk Gençliği Üzerindeki Şekillenışı

AKP Genel Merkez çalışanı Kürşat Ayvatoğlu'nun kokain kullandığı video ile uyuşturucu bağımlılığı tekrardan kitlelerin gündemine girmiş oldu. Bu yazıda kişi ve AKP ilişkisini değil, uyuşturucu ve devlet ilişkisini inceleyeceğiz. Bu ilişkiyi incelerken hâkim sınıfların uyuşturucu silahını kullanarak yozlaştırma politikalarını nasıl yükselttiğine değineceğiz.

Uyuşturucu bağımlılığı konusunda istatistiksel olarak ulaşılabilen veriler gerçeği yansıtmamaktadır, ancak gözle görünür bir şekilde Türkiye'de uyuşturucu kullanımının arttığını ve teşvik edildiğini söyleyebiliriz. Bu artış yalnızca yozlaşmanın bir ayağı olan uyuşturucu kullanımında da yaşanmamaktadır. Bölgesel olarak farklılık gösteren birçok yozlaşma biçimi var. Fakat hepsi birbiriyle iç içe bir şekilde büyümektedir. Çetecilik artık gençlerde "halk kahramanlığı"ymış gibi gösteriliyor. Diziler, belgeseller bu yozlaşmanın bir parçası haline getirilirken "mafya babaları" devlet tarafından salıverilerek faaliyetlerine devam ettiriliyor.

Devlet uyuşturucu, fuhuş, organ ve tarihi eser kaçakçılığını vd. kendi gözetimi altında devam ettirir. Kendi kasasını doldururken bu güçleri de kendi çıkarları etrafında örgütlemekten çekinmez ve "kirli işlerini" de bu güçler aracılığıyla yapar. Aslında mafya, küçük bir devlet gibi işler. Lideri, yardımcıları, tetikçileri bu örgütlenme biçimi etrafında yan yana gelir.

Uyuşturucuya dönecek olursak; bu pazar alanının hedef kitlesi bakımında halk gençliği çok önemli bir yerde durmaktadır. Yoksul mahallelerde esrar ve kimyasal hapların kullanımı artarken, "nüfuzlu ailelerin çocukları" tarafından kokain, meth gibi uyuşturucu maddeler tercih ediliyor. Bir yerde "sürümden" kazanılıyor. Nasıl ki bir metanın araçları arttıkça fiyatı da artıyorsa, uyuşturucu maddelerde de bu tedarik zinciri işleniyor. Alım gücü-

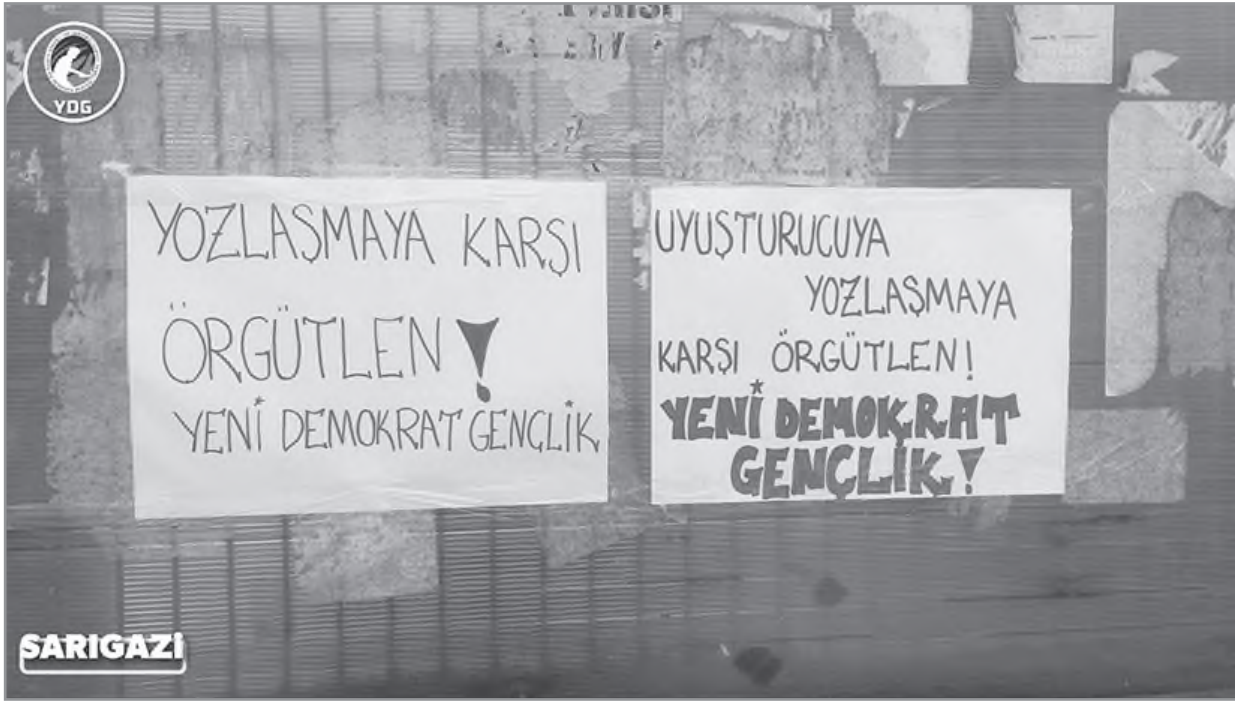
ne göre "kalitesi" azalırken ölümcüllüğü ve riskleri artıyor. Bu maddelere erişimin bu denli kolay olmasında polis ve devletin oldukça fazla etkisi vardır. Mahallelerde ve şehirde kendini polise yaslayan uyuşturucu mafyaları, kırsalda da askere yaslanmaktadır. Devlet tarafından ticari amacı daha büyüktür; fakat uyuşturucu kullanımının artışı onun açısından gençlerin yozlaşması ve apolitikleşmesinde de bir araçtır. Bunu emekçi mahallelerdeki politikalarıyla net bir biçimde

yüç yaparak' bastırılması gibi öneriler sunmaktadır, 'ailenizi düşünün' gibi argümanlara sarılmaktadır. Ayrıca yatılı tedavi yöntemleri de bulunmaktadır. Fakat burada yatılı tedavi gören kişilere sorduğumuzda içeride uyuşturucuya erişim konusunda bir tedbir olmadığı cevabını aldık. Hatta kimisi hiç bilmediği uyuşturucu maddeleri gördüğünü söyledi. Bu tutarsızlıktaki bir kuruma olan güvensizlik de haklı bir güvensizliktir.

arası sınırlarda yaşanan uyuşturucu ticareti hakkında sesini çıkarmayan devletin 'aslında mücadele ediyoruz' gülünçlüğündeki açıklamaları gerçeklikten çok uzaktadır.

Bu aldatmacaların içerisinde nesne gibi kullanılan gençlerin bilinçlendirilme çalışmalarını hızlandırılmak gerekmektedir. Uyuşturucuyu bırakmış ve devrim mücadelesi saflarında örgütlenmiş birçok insan vardır. Bu kişilerin değişim ve dönüşümü daha

keskindir. Yozlaştırma politikalarına karşı mücadelenin gerekliliğini bilince çıkarıp örgütlenmek ve bu mücadeleyi toplumsallaştırmak önemli bir görevdir. Halk gençliğinin ileri mevzilerinin ideolojik politik birikimiyle kuraçağı bir mücadele hattı mutlaka burjuva feodal düzenin gediklerini derinleştirecektir. Yozlaşmaya karşı mücadelede süreklilik ve güven olmazsa olmazdır. Umudunu kaybetmeye başlamış, uyuşturucu madde kullanan birçok gencin kendini var edebileceği ve devrime kanalize olabileceği alanlar açılmalıdır. Bu alanları genişletebilecek ve öznesi olabilecek gençler dört bir tarafımızda dağınık da olsa durmaktadır. Ailelerin bizden 'çocuklarını kurtarmamızı' istemesi, mücadelemizin meşruluğunu ve kitlelerin devrimcilere olan güveninin bir göstergesidir. Kitlelerin devrimcilerden beklentisi azımsanamayacak boyuttadır. Her alanda bu beklentilere cevap olabilmek gerekmektedir. Devletin halk gençliği üzerindeki politikalarını teşhir ederken, kitleleri devrimci mücadelenin çıkarları etrafında seferber etmeliyiz. Mahallelerde örgütlenecek paneller, yürüyüşler ve bu eylemlerin aktif örgütlenmesi ilk elden temas etmemiz gereken kitleye ulaşmamızı sağlayacaktır. Kendi meşruluğumuza güvenerek ve ideolojik-politik doğruluğumuza, birikimize yaslanarak mücadeleyi büyüteceğiz. Gerçek kurtuluş bizim ellerimizle gelecektir.

görebiliriz. Devrimcilerin gücünü zayıflatmaya çalışırken aynı zamanda devrimci kültüre de bir saldırı halindedir. Halk gençliğini daha bireysel çıkarlar etrafında konumlandırmaya ve toplumsal olaylar karşısında duyarsızlaştırmaya çalışmaktadır. Uyuşturucuya karşı mücadele eden devrimcileri de çeteler aracılığı ile katletmekten geri durmamaktadır.

Devrimciler uyuşturucuya karşı mücadele ederken devlet nasıl 'mücadele' etmektedir? Herkesin ilk aklına gelen kurum AMATEM ve Çocuk AMATEM olacaktır. Bu kurumlara, kendi isteği ile giden kişiler vardır. Ayrıca uyuşturucuyla "yakalandığı" için denetim almış kişiler mecburen gitmektedir. Bunun dışında "arınma" işlemi yapan özel kurumlar vardır. Bir ailenin ya da kişinin karşılayamayacağı meblağlarda "kurtuluş" satmaktadırlar. AMATEM ve ÇAMATEM'de başarı oranının çok düşük olmasının sebebi bu kurumların bir karşılığının olmamasıdır. Uyuşturucu kullanma isteğinin 'yürü-

Bunun dışındaki "mücadele" şekilleri de demec vermektense öteye gitmemektedir. Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş geçtiğimiz günlerde, "Gençlerimizi batıl anlayışlara kaptırmayalım. Çocuklarımızı İslam'ın dışındaki ideolojilere, inançsızlığı pompalayan, ateizmi, deizmi, zerdüştlüğü pompalayan birtakım örgütlere, yapılar kaptırmayalım. Kaptırırsak bu bizim için çok büyük bir vebal olur." dedi. Suçu üzerinden atmak için dine sarılmak ilk defa gördüğümüz bir hareket değildir. Bunun dışında devlet, uyuşturucuya karşı mücadele kapsamında geçtiğimiz günlerde bir operasyon yaparak "Uyuşturucu maddelerin yanında FETÖ yayınları bulundu" başlığıyla burjuva feodal medyaya bir haber sundu. Bu pratiği de ucuz numaralarla odağı kendinden çevirmek isteyen bir devlet refleksi olarak tanımlayabiliriz. Kürşat Ayvatoğlu'nun ardından gelen tepkileri de devlet temsilcileri, 'bu bize bir ders olsun, gençlerimizi kurtarmak için el ele verelim' mesajlarıyla durdurmaya çalıştılar. Ülkeler

bileceği ve devrime kanalize olabileceği alanlar açılmalıdır. Bu alanları genişletebilecek ve öznesi olabilecek gençler dört bir tarafımızda dağınık da olsa durmaktadır. Ailelerin bizden 'çocuklarını kurtarmamızı' istemesi, mücadelemizin meşruluğunu ve kitlelerin devrimcilere olan güveninin bir göstergesidir. Kitlelerin devrimcilerden beklentisi azımsanamayacak boyuttadır. Her alanda bu beklentilere cevap olabilmek gerekmektedir. Devletin halk gençliği üzerindeki politikalarını teşhir ederken, kitleleri devrimci mücadelenin çıkarları etrafında seferber etmeliyiz. Mahallelerde örgütlenecek paneller, yürüyüşler ve bu eylemlerin aktif örgütlenmesi ilk elden temas etmemiz gereken kitleye ulaşmamızı sağlayacaktır. Kendi meşruluğumuza güvenerek ve ideolojik-politik doğruluğumuza, birikimize yaslanarak mücadeleyi büyüteceğiz. Gerçek kurtuluş bizim ellerimizle gelecektir.

Bir YDG Okuru

"Darbeci Sisi"den "Kardeşim Sisi"ye, Çark Etmekten Usanmayan TC

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, bir Cuma namazı çıkışı sonrası yaptığı açıklamada Mısır'la ilişkilere ilişkin "Mısır'la istihbari, diplomatik ve ekonomik olarak işbirliği sürecimiz devam ediyor. Sıkıntı söz konusu değil. Bunu en üst düzeyde değil de, bir tık altında devam ediyor. Gönlümüz ister ki Mısır'la olan bu süreci çok daha güçlü devam ettirelim" demişti. Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu da peşinden Türkiye ile Mısır arasında diplomatik temasların başladığını dile getirmişti. Hatta ve hatta Çavuşoğlu, Doğu Akdeniz sınırları içerisinde "deniz yetki alanları" konusunda anlaşma yapılabileceğini dahi söyledi.

2013 yılında milyonlarca insanın sokaklara dökülerek protesto ettiği İhvanlı Muhammed Mursi'yi, kitle desteğini de fırsata çeviren Sisi liderliğindeki ordu, darbeyi gerçekleştirmiş ve yönetime el koymuştu. İhvanlı yönetimin darbeye devrilmesinin ardından Mısır'la ilişkileri koparan TC, İhvanlı Mursi'yi himayesine alarak Sisi'ye karşı net bir tavır ortaya koymuştu. TC egemenleri Mısır'daki İhvan-Sisi çatışmasında o kadar net bir tavır almışlardı ki, İhvan yönetiminin eylemlerinin sembolü olan "Rabia" işareti, AKP iktidarının ve kitesinin de sembo-

lü haline geldi.

Yıllar süren "kavga"nın ardından TC dış politikası pek de yabancı olmadığı bir çark etmeye tanık oluyor. Ortadoğu'nun "tecrit edilen şımarık çocuğu" TC, Mısır'la ilişkilerini düzeltmeye girişti. Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu, "Mısırlılardan herhangi bir koşul gelmedi" dese de Mısır Dışişleri Bakanı Samih Şukri'nin "sözlerin tek başına yeterli olmadığı ve uygulamalarla örtüşmesi gerekiyor" cümlesi, TC'ye pratik olarak adım atılması gerektiğini vurguluyor. Mısır, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) medyası da, AKP'nin İhvan kanallarına ve hükümet yetkililerine "Mısır'a yönelik eleştirileri durdurun" talimatı verdiğini iddia ediyor. Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın da "Mısır, halen Arap dünyasının beyni ve kalbi. Bazı ekonomik ve güvenlik sorunları var, biz bunu gayet iyi anlıyoruz." diyor. Tüm bu gelişmeler TC'nin, Mısır'ın "şart"larını yerine getirmek için uğraştığını ve ilişkilerin gelişeceğinin birer göstergesi durumunda. Doğu Akdeniz'deki enerji paylaşımında söz sahibi olamayan TC, "yumuşak" hamleleriyle pastadan daha fazla pay kapmak istiyor.

DOĞU AKDENİZ'DE ENERJİ PAYLAŞIMI

Mısır, bölgede ekonomik ve askeri olarak İsrail ile birlikte önemli bir güç teşkil ediyor. Enerji paylaşımında da Yunanistan ve İsrail ile hareket eden Mısır, TC'yi tecrit etmiş durumda. 2003'te Güney Kıbrıs Yönetimi ile MEB anlaşması imzalayan Mısır, 2019'da da İsrail, İtalya, Güney Kıbrıs, Ürdün, Yunanistan ve Filistin Yönetimi ile birlikte Doğu Akdeniz Gaz Forumunu oluşturmuştu. Ardından da 2020'de Yunanistan ile MEB anlaşması imzalamıştı. Son olarak İtalya, Mısır ve Filistin Yönetimi'nin de dahil olduğu Akdeniz Gaz Forumu, geçtiğimiz haftalarda Fransa'yı resmen "tam üye", ABD'yi ise "gözlemci üye" olarak kabul etti. Akdeniz'le hiç ilgisi olmayan bir başka ülke, -Türkiye'nin bir başka "düşmanı"- Birleşik Arap Emirlikleri de üyelik başvurusu yapmıştı. Ancak BAE'nin Gaz Forumu'na üyeliği Filistin engelini takıldığı ifade ediliyor. Doğu Akdeniz'den dışlanan, bu birlikteliklere karşı Libya ile baş başa kalan TC, çareyi Mısır'ın kapısını çalmakta bulmuş görünüyor.

Egemenler, iç ve dış politikada yaşadıkları krizden çıkış yollarını arıyor. Doğu Akdeniz'de de içine düşülen çıkmazdan kurtuluş için bu "yumuşama"ları umut olarak görüyor. ABD ve AB emperyalistleri Doğu Akdeniz'deki bu enerji

savaşımında Türkiye'nin "saldırgan" tutumunu tehlike olarak görüyor ve Güney Kıbrıs ile Yunanistan'ı destekliyorlar. ABD ise Ege ve Doğu Akdeniz'in denetimi bakımından stratejik bir önem taşıyan Yunanistan'ın Dedeagaç (Alaksandroupoli) Limanında, Türkiye sınırına 40 kilometre mesafede yeni bir askeri üs inşa ediyor. Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi ile askeri ilişkileri geliştiren ABD ve Biden yönetimi, Türkiye'nin hamlelerini sınırlandırmayı sürdürüyor.

Mısır'ın Doğu Akdeniz'de Türkiye ile "kanlı bıçaklı" olduğu Yunanistan'la Deniz Yetki Anlaşması imzalarken Türkiye'nin kıta sahanlığına dokunmaması da TC tarafından "Mısır bize göz kırpmıyor" olarak algılanıyor. Tecrit edilen, enerji anlaşmalarının dışında bırakılan TC her hamleden kendine pay çıkarmaya çalışıyor.

TC egemenleri, ekonomik ve politik krizini içeride daha fazla saldırganlaşarak, dışarıda ise "yumuşayarak" aşmaya çalışıyor. "Kardeşim Esad"dan "Katil Esad"e evrilen söylemler; "terör destekçisi" Birleşik Arap Emirlikleri ve Suudi Arabistan, "darbeci Sisi" ve Mısır'la "normalleşme" dış politika sürecinin çark etmelerinin zirvesi olmuştur.

İç politikadaki "reform" söylemleri, "insan hakları paketleri" son hızla hayata geçirilirken, dış politikada da "değerli yalnızlık" sonlandırılmak isteniyor. Biden yönetiminin "gerginlik istemeyen" direktiflerinin de etkili olduğu dış politika macerası yeni gelişmelere açık. Bu reform söylemlerinden Kürt halkı, işçi sınıfı, kadınlar ve gençlerin payına daha fazla saldırganlık, daha fazla hak gaspı ve daha fazla sömürü düşmüştür. Dış politikada ise TC'nin hem pastadan daha fazla pay alma çabası hem de emperyalist efendilerinin "uyarılarıyla" saldırganlaşmak yerine yumuşamayı tercih edeceği güçlü bir ihtimaldir.

Avrupa'da Sakinleşmeyen Sokaklar İçin Mücadele: AGEB Kampanyası

Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği (AGEB), 5 Şubat günü "Emperyalist Saldırlara Hayır! Örgütlenme ve Mücadeleye Evet!" şiarlı kampanyasının başladığını duyurmuş, kampanyayı çeşitli yazınsal materyalleriyle pratik olarak hayata geçirmişti. Üç aylık bir periyodu kapsayan kampanyanın çalışması Avrupa'nın birçok ülke ve bölgesinde başlamış, çeşitli biçimlerde devamlılığını sürdürmektedir.

Kampanyanın kapsamı, materyalleri, hedefleri vb. gözetildiğinde, Avrupa'da çok ciddi gelişen saldırılara karşı önemli bir örgütlenme ve mücadele aracı/biçimi olduğu kendini göstermektedir. Avrupa coğrafyasında bir bütün artan saldırılar içinde -özelde göçmenlere yönelik saldırı ve baskı politikaları- AGEB'in ve kampanyasının önemli yönelimi olmakta; bununla sınırlı kalmayan kampanya, yerli işçi-emekçi, kadın ve gençlerin örgütlenmeleriyle daha güçlü ilişkilene ve ilişkileri ileri taşımaya önüne hedef olarak koymuştur. Kampanyanın ortaya çıktığı koşullara ufak bir göz gezdirdiğimizde dahi bu çağrının önemini kavramaktayız. Yine önemli bir parantez de salgına açılmalıdır. Bir senesini dolduran salgın ve pandemi "krizi", sistemin tüm krizleri gibi yine esasta halkı vurmuş, başta halk sağlığı ve ekonomik sorunlar olmak üzere halk için ciddi bir soruna dönüşmüştür.

KAMPANYA HANGİ SÜRECİN İHTİYACIYDI?

Kapitalist-emperyalizmin son yıllarda içerisinde bulunduğu dünya çapındaki kriz durumu, halk ile egemen sınıflar arasındaki çelişkiyi derinleştirmektedir. Kriz, burjuvazi ezilenlerin boynundaki zinciri daha fazla sıkıya iten koşullar demektir. Son bir yıldır pandemi koşulları bu kriz çıkmazını daha da boyutlandırmıştır. Ölüm ve ölüm endişesi emekçiler için sağlık sisteminin bir sonucu, sefalet ve hak kayıpları ise ödediği bir fatura olmuştur.

Son dönemde Avrupa'da da bu kriz hali, sistemin kendi ihtiyaçlarını gözeterek ezilenlere yönelik sömürü ve baskıyı içeren birçok yasanın ve

saldırının uygulanmasına olanak sağlamıştır. Bir yandan ekonomik saldırılar devlet eliyle örgütlenip uygulamaya geçirilirken, diğer yandan da gelişebilecek veya hali hazırda devam eden halk hareketlerinin engellenmesi için geniş güvenlik yasaları

rici yükseliş ve saldırıların benzer yanları olduğu gibi özgün de birçok yanı bulunmaktadır. Pandemi süreci burjuvazi için dünyanın her yerinde bu saldırıları uygulamak için bir fırsat olarak görülmüştür. Kimi ülkeler bu gerici yükselişi göçmen karşıtlığı

duğunu ortaya koymaktayken, daha geniş olarak gelişmelerin ele alınışysa sürecinin başında daha detaylı ve somut analiz edilmiştir. Bu detaylı belirlemeler ve yönelimler kampanya için özel hazırlanan perspektif yazısı ve kampanya broşüründe yer almaktadır. Kampanya materyalleri de bu anlamıyla çok çeşitli ve çok dilli olmuştur. Bu noktada altı çizilmesi gereken kampanyaların genel içeriği ve hedefiyle doğru orantılıdır: Kampanya materyalleri esasta hedef kitlenin harekete geçmesi için önemli bir araçken, aynı zamanda kampanyanın "içe dönük" kısmında örgütün kolektif bir emekle hazırladığı ve uzun süre yararlanabileceği yazınsal ürünlerin ortaya çıkmasıdır. Bu noktada afiş, sticker gibi görsel materyallerin yanında süreç içinde çıkartılan iki ayrı bildiri, oldukça geniş hazırlanan kampanya perspektifi ve yakında kitap olarak çıkartılacak kampanya broşürü bu anlamıyla kampanyanın önemli ayaklarından olmuştur. Kampanyanın başlangıcı birçok ülke ve şehirde eş zamanlı gerçekleşmiş; esasta merkezi mitingler, afişlemeler, sticker çalışmaları, bildiri dağıtımları, takvimsel ya da özgün eylemlerde kampanya faaliyetini yürütülmesi gibi çalışmalarla günümüze gelmiştir.

Yine son bir yıllık süreçte önemli bir çalışma alanı olan medya alanında da kampanya çalışmaları başlatılmıştır. Kampanyayla ilgili Partizan Medya aracılığıyla canlı yayınlar gerçekleştirilmiş, bu yayınların farklı konsept ve içeriklerde devam edeceği de belirtilmiştir.

SALGIN SÜRECİ; EGEMENLERİN "EVDE KAL", KAMPANYANIN "SOKAK" ÇAĞRISI

Yine vurgulanması gereken bir diğer nokta ise salgın sürecinde böyle bir çalışmanın nasıl ele alındığı ya da nasıl karşılandığı olacaktır. Özellikle "sokak" vurgusu yapan, kitlelere gitmeyi hedefleyen ve kendine bu görevleri koyan bir kampanyada bu "sorun" atlanmamalıdır. Şu bir gerçek ki Avrupa'da salgın başladığından bu yana eylemlerin kitleliliğinde bir düşüş söz konusudur.

ve polis yetkilerinin genişletilmesine dair yasal düzenlemeler yapılmaktadır. Ekonomik krizin merkezlerinden biri olan Avrupa, bu yolla hem hak gaspları ile emekçiler üzerindeki sömürüyü arttırmaya, hem de geniş yetkilerle donatılmış polis gücünü sahaya sürerek halka gözdağı vermeye, halkın haklı tepkisini ve mücadelesini boğmaya çalışmaktadır. Kazanılmış demokratik-sosyal-ekonomik haklar geri alınmakta ve bunun kolaylaştırılması için devletin sopası daha fazla uygulanmaktadır. Birçok ülkede gerçekleşen bu ge-

üzerinden şovenizmi yaygınlaştırarak yönetmekte, kimi ülkeler ise politik hakları daraltarak kolluk gücünün, güvenlik yasalarının etkinliğini artırarak bu fırsatı kullanmaktadır. Bu biçimde ekonomik saldırılar başta olmak üzere politik kısıtlamaların yaratacağı çelişki ve harekete karşı daha aktif bir konumlanış alınmaktadır.

Yukarıda kısa bir paragrafla özetlediğimiz güncel durum, gelişmeler ve egemenlerin saldırıları esasta kampanyanın hangi ihtiyacın ürünü ol-

Bu esasta egemenlerin “yasakları” sayesinde olmakta fakat azımsanmayacak bir kesimin “evde kal” çağrılarıyla süreci karşıladığı görülmektedir. Sonda söyleyeceğimizi başta söylersek; “evde kal” çağrılarında “uy-mayışımız” bir tercih değil zorunluluktur. Bu gerçeklik sınıfımız içindir. Yaşamak için çalışmak zorunda bırakılan işçi ve emekçilerin geçimlerini sağlayacak gelirleri Avrupa coğrafyasında da olmamaktadır. Bunun yanında salgın “önlemleri” esasta kitlelerin sosyal ve siyasal bir araya gelişlerinin engellenmesini hedef almıştır. Egemenler için salgın, halkın bir araya gelmesinin, devrimcilerle kaynaşmasının, örgütlenmesinin önüne geçilmesi için can kurtaran simidi işlevi gören bir bahane olmuştur. Salgının ciddiyetini yadsımak elbette yanlış olacaktır. Sistemin çarkının dönmesi için işçi-emekçilerin sanki bu salgın yokmuş gibi üretim alanlarına gönderildiği bir durumda bir avuç egemenin “Evde Kal” çağrılarını eğreti durmakta, başta işçi-emekçiler olmak üzere durumu sınırlı da olsa sorgulayanların gözünde bu çağrı teşhir olmaktadır. Bu süreçte özellikle sosyal medyada “her şey sınıfsaldır” alt metniyle yaklaşılacak mesele tam da doğru noktaya işaret etmektedir. Vurgu yapmak istediği-

miz noktaya dönecek olursak; özellikle karantina koşullarında birçok şey “serbest” iken eylem ve etkinliklerin, bir araya gelmelerin yasaklanması tam da altını çizmek istediğimiz noktayı işaret etmektedir. Bu “yasak”, halkın sağlığı düşünülmüş gibi ilan edilip kitlelere sunulmuş, salgının büyümemesi için sokaklar yasak edilmiştir.

Bu gerici propagandadan etkilenen genel olarak kitleler, özel olarak örgütlü güçlerin daha sessiz kaldığı yahut faaliyetini “sosyal mesafe”nin olmayacağı alanlara sıkıştırması egemenlerin bu konuda istediklerini alabildiğini bize göstermiştir. Kampanyanın suskun ve sakin şehirlere karşı sakinleşmeyen sokaklar vurgusu tam da buradan gelmektedir. Çünkü Avrupa’nın birçok ülkesinde başta güvenlik ve polis yasaları olmak üzere gerici yasalar tam da bu süreçte gündeme gelmeye başlamıştır. Sokağın rolünün ve etkisinin azaldığı bir zaman diliminde, halka yönelik gerici saldırılar bu yasalar aracılığıyla gerçekleşmiştir. Buna rağmen birçok ülkede bu yasalar karşı sokaklar dolmuş, militan eylem ve direniş biçimleri kendini göstermiştir.

GÖRÜNÜRLÜK KAZANMAK, KİTLELERİ

KAZANMAK

AGEB kampanyası, kitlelerin eve hapsedildiği fakat bir yandan da gerici yasalara karşı sokakların zorlandığı bir süreçte yürütülmektedir. Yukarıda saydığımız gelişmelerin kampanya ve örgütlü güçlerimiz açısından avantajlı ve dezavantajlı yönleri vardır. Kampanyanın 2. ayına yaklaştığımız süreçte geri dönüşler de bunla doğru orantılı olmaktadır. Kampanyadaki esas başarı şimdiden söylenebilir ki AGEB’in görünürlüğünü arttırması, bunla doğru orantılı kitlelerle kaynaşmış olmasıdır. Şu bir gerçek ki AGEB, kurumsal anlamda “yeni” sayılabilecek bir örgütlenme olmasına rağmen bileşenleri Batı Avrupa coğrafyasındaki yaklaşık yarım asırlık göçmen mücadelesinin deneyimcisi, mirasçısıdır. Bu noktada özellikle kampanyayı “eski, alışlagelmiş” çeperden çıkarmak da hedeflerden birisi olmuştur. Bu noktada özgün politikalarını kitlelere taşıyan, yerli ve göçmen kurumları hareket geçirmede aktör olan bir çalışma tarzı benimsemiştir.

Kampanya Almanya, Fransa, Avusturya, İsviçre, Yunanistan, İngiltere, Belçika, Hollanda ülkelerinde çeşitli biçimlerde devam etmektedir. 1 Mayıs’ta finali yapılacak kampanyanın

aşamaları farklı şekilde örgütlenmekte, bu farklılıkların ortak noktası ise kitleleri mücadeleye katma, örgütlenmeye çağırma olmaktadır. Yine tüm bu çalışmalar yürütülürken örgütlü bünyenin kolektif çalışması bir yandan kampanyanın başarısıyla doğru orantılıyken, diğer yandan ise “ölü toprağın atılması” için önemli adımlar olmaktadır. AGEB kampanyası 1 Mayıs’a kadar devam edecektir. Kampanya çalışması boyunca hem pratik çalışmalar hem de dijital medya çalışmaları örgütlenmeye devam etmektedir. Yukarıda kısaca aktarmaya çalıştığımız süreçler ve çalışmalar kampanya sonunda örgütlenmemiz için ciddi bir deneyim yaratacaktır. Bu kampanyanın bir yanyken, esasta kitleleri mücadeleye katma çağrısı önemli ve değerli olmaktadır. Sınıf mücadelesinin seyriyle bağlantılı olarak tasfiyecilik akımların güçlü olduğu, örgütlü-örgütsüz kesimi etkilediği bu süreçte, böyle kapsamlı çalışmaların “örgütlenme ve mücadeleye çağrı” ekseninde olması bu değeri yaratmaktadır.

Suskun ve sakin şehirler değil sakinleşmeyen meydanlar ve sokaklar için mücadeleye çağırın AGEB’in kampanyasını büyütme, mücadeleye omuz verme devam edelim!

AGEB ve Rote Hilfe’den “Devrimci Tutsaklara Özgürlük!” eylemi

NÜRNBERG – AGEB kampanyasının bir etkinliği olarak 20 Mart 2021 tarihinde Nürnberg Jamnitzerplatz’da AGEB ve Rote Hilfe’nin çağrıcısı olarak organize ettikleri ve Mor Kızıl Kolektif’in moderatörlüğünü yaptığı, “18 Mart Uluslararası Politik Tutsaklar Günü” vesilesiyle bir eylem gerçekleştirildi.

Alanda AGEB kampanya afişleri, PGİ/MLM flamları, Partizan’ın “Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!” yazılı pankartı yer aldı.

AGEB ve Rote Hilfe tarafından organize edilen mitingde Nürnberg’in antifaşist, devrimci güçleri yer alarak konuşmalar yaptılar ve dayanışma mesajlarını ilettiler.

Miting saat 14.00’de Rote Hilfe ta-

rafından kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. AGEB temsilcisi önce Türkçe bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmada; “Emperyalist baskı yasa-

larına, faşist saldırılara karşı mücadeleyi ve direnişi büyüterek, örgütlenmeliyiz. Bugün emperyalist kapitalist sistem saldırganlık politikalarını artırıyor. Bizler de karşı koyma ve örgütlenerek mücadelemizi büyütme hedeflemeliyiz. AGEB olarak Şubat’ta başlattığımız kampanyamızın bir par-

çası olarak buradan tüm Dünyada zindanlarda esir tutulan Gonzalo, Saibaba, Mumia Jamal, Georges Abdallah, Musa Aşoğlu, Ali Gülmez, İsmail

Yılmaz ve Abdallah Öcalan şahsında tüm politik devrimci ve komünist tutsakların direnişlerine sahip çıkıyor ve emperyalist dünya gericiliğine karşı direnen tüm tutsaklara devrimci dayanışma selamlarımızı yolluyoruz” denildi ve ardından açıklamanın Almancası okundu.

Düzenlenen eylemde, Banu ile Dayanışma Platformu, Prolos, OA, AFA, Rote Hilfe, Medya Volkshaus, ADS ve SKB adına Almanca konuşmalar gerçekleştirildi. Stuttgart, Leipzig

ve Hamburg’da yapılan eylemlerden yollanan dayanışma mesajları okundu.

Eyleme davet edilen TKP/ML Münih Davası tutsaklarından Dr. Banu Büyükcavcı da yaptığı Almanca konuşmada; “Paris Komünü ile başlayan proletaryanın sınıf bilinçli eylemi bugünde tüm dünyada devrim ve sosyalizm için sürüyor. Komünist ve devrimci fikirleri savunan kesimlere yönelik devlet zoru ve baskısı devam ediyor. Ancak bizleri mücadeleden hiç bir baskı ve tehdit alıkoymaz. Dünyada hapishanelerde olan devrimci ve komünist tutsaklara selam yolluyorum. AGEB ve Rote Hilfe’nin ortak etkinliğini ve buraya gelerek dayanışma gösteren, 129 a-b yasalarına karşı mücadele yürüten tüm devrimci kişi ve kurumları selamlıyorum. Yaşasın Marksizm, Leninizm, Maoizm!” diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Gericiiliğin Karşı-Devrimci Zoruna Devrimci Zor!

Tasfiyecilik günümüzde partinin ve devrimci örgütün tüm rolünü sorgulayan, öncü ve önder karakterini kitlelerin gerileyen sınıf mücadelesi ihtiyacına karşılık gelmediğini savunarak ve elbette düşmanın ağır ideolojik baskısı altında bir önceki sloganları, parti ve örgüt şekillenişini, devrimin stratejik yönelimini, illegal yapısını ve ülkenin sosyal-ekonomik gerçekliğine uygun konumlanışı almayarak barışçılık ve legalite kutsiyeti yaratarak ele almasından kaynaklanmaktadır.

Karşı-devrimin ve saldırılarının çok güçlü olduğu, işçi sınıfı ve ezilenlerin hareketinin zayıf olduğu, öncü ve örgütlerinin politik dengeleri oynayacak düzeyde güç kazanmadığı koşullarda bilhassa devrimci fikirlere, devrimci pratiklere ve ezilenleri kurtuluşa götürececek yönelime saldırılar daha ağır ve güçlü gerçekleşir. Böylesi saldırı dönemleri tasfiye ve tasfiyeciliği kaynaştıran bir nitelikte ortaya çıkar. Egemenlerin güç ve kudretin tüm olanaklarını seferber ettiği ve ezilenlerin ne yaparsa yapsın bir sonuç elde edemeyeceği gericiilik dalgası içinde eritmeye çalışır. Böylesi gerileme ve gericiilik dönemlerinde dağınık ve örgütsüz olan ezilen yığınlar bu saldırıya olabildiğince açıktır.

Egemen sınıflar ise hem çelişkilerinden dolayı hareket etmesini sınırlamaya çalışır ezilenlerin hem de daha önemli olarak ne düzeyde olursa olsun örgütlenip bir araya gelmesine engel olur. Yine ezilenleri kurtuluşa götürececek programa sahip özneler güçlü bir şekilde hedefe konur. Zira ezilenlerin hak arama mücadelesi ya da politik mücadelede bir programa sahip olması, bir program etrafında kenetlenmesi en ciddi tehlike olarak tanımlanır. Bu durum onları bir tasfiye dalgasının sonuçlar üretmesine kenetler. Ancak tasfiyeden daha kapsamlı ve sorunu derinleştiren bir başka durum oluşması amaçlanır ki o da tasfiyeciliktir. Sistem güçleri, onları yedekler ve

gericiilik dönemlerinde ezilenlerin kurtuluş mücadelesini terk etmiş dönemler, orta sınıf aydınları, yalpalayan reformizm bu saldırıların kurucu öğeleri konumundadır.

Sistemin yılgınlık yaratarak sürdürdüğü saldırılar ilk olarak devrimci programların, devrimci yöntemlerin, devrimci teorinin hedef olma-

ya da devrimci programların zorlandığı ve işinin karşı-devrimci saldırılarla zorlaştığı durumlarda buna yönelik ideolojik güvensizlik, objektif olarak ideolojik düşmanlığa dönüşen bir tutum, pratik ve yönelim kazanır.

TASFİYECİLİK, GERİCİLİĞE YAPILAN DOPİNGTİR!

önemli karakteristiğinin “Parti'nin reddine kadar giden oportünizmdir. Partinin, varlığını tanımayanları saflarında tutarsa varlığını sürdürmeyeceği kendiliğinden anlaşılırdır. Mevcut koşullar altında illegaliteyi reddetmenin, eski Partiyi reddetme anlamına geldiği de o kadar anlaşılırdır” şeklinde tanımlanmaktadır.

Kuşkusuz tasfiyeciliğin Lenin dönemindeki yapısı ve yürüttüğü tartışmalarla mahkum ettiği biçimiyle bugün tanımlanması, sorunu anlaşılabilir kılacaktır. Zira devrimci örgüt ve devrimci parti ya da komünist parti anlayışının reddini savunmak gerçekleşmiş büyük devrimler ve partinin ispatlanmış tarihsel rolü düşünüldüğünde kolay olmayacaktır.

Tasfiyecilik günümüzde partinin ve devrimci örgütün tüm rolünü sorgulayan, öncü ve önder karakterini kitlelerin gerileyen sınıf mücadelesi ihtiyacına karşılık gelmediğini savunarak ve elbette düşmanın ağır ideolojik baskısı altında bir

önceki sloganları, parti ve örgüt şekillenişini, devrimin stratejik yönelimini, illegal yapısını ve ülkenin sosyal-ekonomik gerçekliğine uygun konumlanışı almayarak barışçılık ve legalite kutsiyeti yaratarak ele almasından kaynaklanmaktadır. Düşmanın gericiilik dalgasını büyütmesine, örgütsüzlüğü derinleştirmesine, halk kitlelerini devrimin silahlarından tecrit etmesine,

sını getirir. Böylesi dönemler devrimci çizginin, devrimci teorinin, tasfiyecilik saldırısına maruz kaldığı dönemlerdir. Zira karşı-devrimin yarattığı gerileme; duruma, yeni düşünce ve fikirlerin arayışına da kapı araladığı dönemdir. Bu durum eski programların, strateji ve taktiklerin, mücadele yol ve yöntemlerinin de daha güçlü sorguya çekildiği dönemlerdir. Devrimci hareketin

İçinden geçtiğimiz dönem böylesi bir dönemdir. Bir önceki devrimci programlar ve özellikle silahlı mücadele, illegal örgütlenme anlayışları iğdiş edilmektedir. Ancak daha da önemlisi devrimci örgütün rolü silikleştirilmekte, öncü ve önder karakteri önemsizleştirilmektedir. Lenin yoldaş tasfiyeciliğin “döneklikle, program ve taktiği reddetmeyle, oportünizmle bağlı” olduğunu belirtir ancak tasfiyeciliğin en

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz! (V.I. Lenin)

kendisine yenilmezlik payesi biçmesine karşı dururken “koşullar teorisi”, “taktik mesele” olarak örgüt ve parti anlayışlarının, konumlanışların ve süreci karşılamaya yönelik devrimci programların sinsi şekilde terk edilmeye başlanmasıdır.

İşçi sınıfı ve ezilenlerin örgütsüzlüğüne, hak arama mücadelesine ya da siyasal taleplerine ve kurulu örgütlülüklerine karşı devlet mekanizmasının sürekli ve güçlü şekilde devlet organizasyonunu yetkinleştirmesi bir olgudur. Karşı-devrimci saldırılarını sürdürme, çelişkileri yönetmeyi bunu daha iyi gerçekleştirmeye sıkı şekilde bağlamıştır. Bu bağlamda sadece yasal düzenlemeler, polis ve asker gücünün pekiştirilmesi, daha fazla silahlanma ile bunu hayata geçirmemektedir. Aynı zamanda para-militer örgütlenmeler, toplumu çürüten ihbarcı ağı-sorumlu vatandaş mekanizması, bölgesel ölçekli ve yurtsever-devrimci örgütlenmelere ve kitlelere karşı cihadist yapılanmaların yedeklenmesi gibi bir dizi olanak yaratmaktadır. Yani tepeden tırnağa karşı-devrim saldırısını askeri-örgütsel-politik-ideolojik ayağıyla güçlü sürdürmenin olanaklarını yaratmaktadır. Bu tabloda devrimci öncü, önder gücün güçlendirilmesi, özellikle savaşı yapıdan ricat ve “legalite fetişizmi” ve halk kitlelerinin örgütlülük ve mücadele sorunlarının daraltılması tam da devrimciliğin tasfiyecilik ile paralize olmasına neden olmaktadır.

“Karşı-devrimci dönem uzadıkça, Parti uğruna mücadelenin bizim için daha da zorlaşacağına gözlerimizi kapamayacağız.” (Lenin) İçinden geçtiğimiz dönemin en önemli özelliklerinden birisi Pro-

letarya Partisi'nin mevcut programına yönelik ağır kuşatma halidir. Bu ağır kuşatmanın objektif ve sübjektif faktörleri söz konusudur. Objektif faktörleri düşmanın ağır bir kuşatma ve saldırısı altında kalan güçlerin izlediği çizgidir. Bu çizgi karşı-devrimci zora karşı devrimci zorun, karşı-devrimci savaş ve seferberliğe karşı devrimci-savaşın ve seferberliğin “ricat” ile akamete uğramasıdır. Bu durum ülkemiz için sürekliliği gerektiren ve dayatan savaş çizgisinin, düşmanı yıpratmaya ve toplumsal çelişkilere yön vermeye dayalı silahlı mücadelenin taktik adı altında geri çekilme şeklinde siyasi tercih olarak ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Toplumsal yapımız ve ezilenlerin biriken öfkesinin ve keskinleşen çelişkilerinin bu çizgiyle karşılanmasının zorluğu kadar, bunda ısrar eden Proletarya Partisi'nin de belirlenmiş parti çizgisinin ve parti anlayışının da zorlanması kaçınılmaz olmaktadır. Bu dışta gelişen bir durumdur.

Sübjektif neden ise, Proletarya Partisi'nin yaşadığı sorunlardır. Proletarya Partisi bir önceki devrimci programını kavrayışta yaşadığı sorunların, parti anlayışı ve örgütünü oluşturmada, savaşı ve illegal yapısını muhafazada ve üretmede maruz kaldığı sorunlara, içinde boy vermiş tasfiyecilik anlayışlarla etkin ve güçlü bir çizgi mücadelesi geliştirememiş olmasından kaynaklı içinden geçtiği süreçte doğal bir zorluk yaşamaktadır. Her ne kadar böyle dönemlerin, temel MLM ilkelere yönelen yapısına karşı devrimci sloganlarını, strateji ve taktiklerini, genel çizgisini, MLM'nin katı ve güçlü savunusunu bir tutum olarak ortaya koysa da sorunlara çözüm üretmeyi beceren örgüt

mekanizmasının bu türden saldırılara karşı diri ve net olmasını sağlamış bir durum oluşturulması zorlu olmaktadır.

Lenin yoldaşın “Parti için ideolojik mücadeleye önem verdiğinde,

insan doğrudan bir savaş ilanı ile harekete geçer, kendini gizlemez” tutumu partimizin çizgisinde somutlaşsa da bu çizginin gerektirdiği politikaların ve ideolojik tutumun bütünlüklü kavranması ve etkin bir militanlıkla hayata geçirilmesinde zorluklar ortaya çıkmaktadır. Zira hem Proletarya Partisi'nin hem içinde hem de dışında MLM'ye yönelen saldırılara, süreci karşılamaya odaklı ideolojik-politik yaklaşımdan uzaklaşmaya karşı savaş ilanı ile ideolojik mücadele düzeyi henüz istenilen seviyede değildir. Bu durum parti anlayışımızın savunulması ve inşa edilmesinde, parti çizgisini politik bir güce çevirmede, politika üretmede, her türlü sapmaya karşı keskin ideolojik mücadelenin sahiplenilmesi ve karşıtlığın proletaryanın çıkarlarının daha keskin belirginleştirilerek oluşturulmasında bu bağlamda bir bütün proleter devrimci çizginin etkinliği ve güç olmasında sorunlar ortaya çıkabilmektedir.

İdeolojik mücadelenin ve buna bağlı olarak Proletarya Partisi'nin güçlendirilmesine dayalı çizgi genel olarak, bölücü, grupçu ve karşı-devrime karşı devrimci ve ilerici güçleri birleştirici olmamakla mahkum edilmekte, eleştirilmekte ve genel tasfiyecilik sürecin yarattığı çizgiye dair saldırıdaki keskinlik göz ardı edilmektedir. Partinin hem basınç altında tutulmaya çalışıldığı Halk Savaşı çizgisine yönelik güçlü ve kararlı sahiplenme, hem de sürecin keskinliğine yönelik savaşı bir ideolojik mücadele çizgisi, bu ağır ve karşı-devrimci dalganın ortasında yetkinleşmeyi getirecektir. Partimiz dün çizgisinde, ülkemizde silahlara dayanmaksızın partinin

komünist niteliğini korumada yaşayacağı zorlukların kavranmasında, illegal parti yapısının sıkı ve güçlü şekilde korunması ve daha güçlü inşa edilmesine yönelik problemleri aşmaya yönelik daha açık bir bilinci vardır. Böylesi ağır dönemler hiç kuşkusuz eskinin devrimci karakterini yadsıyan arayışlar kadar, bu akıntıya karşı duran ve dün kavranamayan meselelerin daha güçlü kavranmasına olanak sunmaktadır. Uzlaşma ve barışçılık ile bulanıklaştırılan her şeyin netleştirilmesi, berraklaştırılması yaşanan çelişkilerin keskinliğiyle uyumludur. Düşmanın saldırı dalgasının yarattığı çelişkilerin ve atmosferin kaçınılmaz sonucu olmalıdır. Çelişkilerin ve sınıfsal çıkarların bu düzeyde keskin çelişkilerle seyrettiği koşullarda, uzlaşmacılığa ve tasfiyeciliğe dayalı bir yaklaşım zayıf olanın belirlenen olmasını getirecektir. Zayıflık; tabii olmayı, olana ayak uydurmayı değil güç kazanma koşullarını arayan etkili ve güçlü bir ideolojik konumlanmayı getirmelidir. Bu kavranmadığında ne ezilenlerin çelişkisindeki keskinliğini ne sürecin keskinliğini, ne egemenlerin topyekün saldırı ile daha güçlü donanmaya yönelik eğilimini ve yaratacağı sonuçları kavramak, buna karşı duruş sergilemek olanaklı değildir.

İşçi sınıfı ve emekçi halkın her türlü mücadelesi ile birleşme ve onları ileri taşıma görevi vardır. Ancak ezilen yığınların mücadelesine proletaryanın tarihsel ve politik çıkarlarıyla yaklaşmaksızın, bu mücadeleleri daha ileri taşıyacak bir devrimci programa sıkıca bağlanmaksızın, güçlü parti örgütleri inşa etme yaklaşımını benimsemeksizin bu mücadelelerin içinde ileriye temsil eden, her şeyi isteyen politik çizgiyle iktidar kuşatmasına girmeyi ve iddiayı taşımak olanaklı olmayacaktır. Yaşanan krizin ve onun doğuracağı sonuçların daha büyük saldırı ve daha güçlü çelişkiler ve elbette devrim için daha önemli olanaklar yaratacağına yönelik bir duruş ve konumlanış açısından bu önemlidir. Zira egemen sınıflar, ezilenler için bugünden daha zor bir tufanın içine doğru sürüklendiğinin işaretlerini vermektedir. Daha güçlü tufanlara dayanıklılık ise hiç kuşkusuz bu zorlu ve gerileme dönemlerinde inşa edilebilecektir.

Bir Adanmışlıktır Dilek Polat!

Yenilmişken devam deyip yenmeyi, kaybetmişken yılmaksızın yeniden yönelip kazanmayı, beklenmedik düşüşler olsa da tarihsel zorunluluğumuzun bilinciyle davranıp, bizi var eden değerlere sıkı sıkıya tutunarak doğrulmayı, bir yanımız yarım kalsa da, kopsa da en zor zamanlarda en çetin yollarda olsak da, yürümeyi bizden öncekilerden öğrendik.

Sınıf mücadelesi hepimizden daha fazla cesaret, özveri ve kararlılık istemektedir. Dilek yoldaş bu anlamda önemli özellikler taşımaktadır. Kendi yetmezlikleriyle karşılaştığında, hata yaptığında, yanıt olamadığı zamanlarda belki karamsarlığa kapıldı, olumsuz etkilendi. Ama önemli bir ayrıntı onu bu etkilenmişlikten çekip alırdı; partiye, devrime ve yoldaşlarına olan bağlılığı. Bu bağlılık, Ayferleşme ve onu daha da ileri taşıma arzusunda Dilek yoldaşı var etmiştir. Kendi sınırlarına rağmen, partiye, devrime sınırlar koymadı, koyamazdı. Çünkü inandığı şeyleri kendisiyle somutlamak yerine parti ve mücadelemizle, devrimle somutluyordu.

Dilek yoldaş, kendine tahammülsüz-

lütür. Zaten devrimci olmak da bu değil midir? Kalıpların, geri alışkanlıkların, zincirlenmiş kişiliklerin yani geçmişin dayattığı sınırların, ölçülerin, düşünce ve duyguların bir bir kırılmasıydı, devrimleşmek.

Dilek yoldaşı sürecin insanı yapan yönlerinden biri de, yapamayacağını düşündüğü durumlarda, zamanlarda yoldaşlarından aldığı destekle, o yü-

kün altına girebilmesidir. Aynı zamanda ben yapmalıyım diyebilmesidir. Kendine güvenemediği durumlarda, yoldaşlarına, partiye olan güveninden dolayı kararlılık göstermekten geri durmayı önemlidir. Riskli olan görevlerde ifade ettiği "yoldaşlar birileriniz uzakta da olsa dursanız ve sizlerden birini yanımdaymış gibi hissettiğimde yapamayacağımı düşündüğüm şeyler çok azdır" sözleri kararlılığın ve güvenin ifadesidir. Olması gerekenin önüne kendi gerçekliğini koymamanın özverili duruşudur bu.

Elinde silahı gerillanın öncüsü, komutanı, elinde lavı düşmandan hesap soran savaşçılığıyla, elinde bombası düşman inine dalan cesaretiyle ve halk düşmanı işbirlikçi, ihbarcılarının ensesine dayadığı tabancasıyla, sırtında taşıdığı bildirilerle kitlelere propaganda yapan, elinde kalemi partiye katkı sunan, kariyerizmden uzak, mütevazı duruşuyla Dilek yoldaş örnektir.

Düşmanın zoru, devrimci zorla yenilecektir. Tarihin devinimi, yığınların arzusunu şekillendirir. Yığınlar, er ya

da geç, her küçük esintide bir biçimde büyüyerek devrimin fırtınalarını estirecektir. Her düşenimiz, devrimin fırtınalarına akan küçücük esintilerdir. Umudumuzu, inancımızı, kavgamızı büyütecek olan da budur, yaşamıyla, ölümüyle güç vermek geride kalanlara. Bunu her yoldaş gibi başaran oldu Dilek yoldaş.

Tarihe not düşmek bize kaldı. Düşenler geride kalanlara, yaşarken anlatırlar kendilerini. Her yoldaş anlayıp anlatabilmeli bunları. Acılarımız, öfkemize bilinçli yön verebilmeli. Düşenlerle bilemeliyiz ideolojik politik kimliğimizi. Dilek yoldaşın şahsında somutlaşan değerlere yanıt olmamız, böyle mümkündür. Bunun için tıpkı kendisinin ifade ettiği gibi ve somutladığı gibi "ya içindedir çemberin ya da dışındadır."

Ayferin, Aşkınların iz bıraktığı Dilek yoldaş da, birçoğumuz gibi acılardan yoğrularak koyuldu devrimin yoluna. Ve yoldaşların izini sürdürdü, hem de onları yaşatarak, yaşayarak...

(Bu Yazı İşçi-Köylü gazetesinin 2 Nisan 2010 tarihli 62. sayısından alınmıştır.)

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Seyit Külekçi: 1961 Elbistan doğumlu Seyit Külekçi, torna atölyelerinde, fabrikalarda çalışarak başladığı faaliyet yaşamını Proletarya Partisi'nin işçi alanında pekiştirdi. Şehir askeri örgütlenmesinde yer aldı. Tutuklandığında 1996 SAG ve ÖO sürecine katıldı. 7 yıllık tutsaklığın ardından hep olmak istediği gerillada aldığı soluğu. Takvimler 18 Nisan 1999'u gösterdiğinde Tokat Merkez'e bağlı Arhoğ köyünde TC güçleri ile girdiği çatışmada Doğan Altun ile birlikte ölümsüzleşti.

Doğan Altun: 1972 yılında Erzincan Tercan'a bağlı Kızıllağara köyünde doğdu. 1993 yılında İstanbul'da TMLGB ile ilişkiye geçti. İşçi-semt alanında faaliyet sürdürdü. 1996 yılında gerillaya katıldı. Ese yurdunda çıkmış olduğu düşman çemberine yeniden girerek yoldaşlarını kurtarma çabasının fedakar kişiliği ile ilgili en güzel örnektir.

Ali Uçar: 1959 Dersim Ovacık Gü-

ney Konak (Çakperi) doğumlu olan Ali Uçar, Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle 1976 yılında tanıştı. Bu süreçten sonra birçok kamulaştırma ve cezalandırma eyleminde yer alan Uçar, 80 sonrası oluşturulan ilk askeri komisyon içerisinde yer aldı. Son olarak görev yaptığı Bakırköy-İncirli'de bir evi boşaltmaya gittiğinde düşmanın kurduğu pusuya düşen Ali Uçar düştüğü pusuda kendi imkanları ve olanaklarıyla çatışır. Bu çatışma sırasında 6 Nisan 1983'te şehit düşer.

Nergiz Gülmez: 1970 yılında işçi bir ailenin çocuğu olarak İstanbul Maltepe'de dünyaya gelen Nergiz Gülmez, ekonomik zorluklar içinde büyür. Okul yaşamı 1978 yılında Maltepe Afyon İlköğretim Okulu'nda başlar. Okulda başarılı bir öğrencidir. İlkokuldan sonra ortaokul ve liseyi Maltepe'de okur.

Nergiz, devrimci değerleri daha çocukluk evresinde abisinin Metris Ha-

pihanesi'nde kaldığı dönemlerde hapisane kapılarında birçok şeye tanıklık ederek beyninde oluşan sorular ve soruların yanıtlarını algılamaya çalışarak bulur. Böylece çelik su almaya tavında dövülmeye başlar. 1989-1990 sürecinde Kartal Halkevi ve Yeni Demokrasi dergisi çalışanıdır. Nergiz, artık bir Partizan olarak kitlelere düşünce taşıyıcıdır. Bir yandan öğrenen bir yandan öğrendiklerini kitlelere taşıyandır. Şiir ve türkü tutkunudur. Şarjöründe mermi eksik etmeyen savaşçı gibi çantasında şiir kitabı, şarkı türkü kaseti, türkülerin yazılı olduğu ajandaları eksik olmaz. Dergi ve bildiri ulaştırır. Girdiği her eve bunları ulaştırır. Korsan gösteri, mitingden mitinge koşturandır. Legal çalışmanın yanı sıra bu dönemde illegal olarak İsmail Oral'a bağlı olarak hapisane kuryeliği yapar.

1993'te Umut Yayımcılık'tan çıkan Newroz kitabından dolayı yayınevi sahibi olarak tutuklanır. Adapazarı Hapishanesi'ne konulur. Açlık grevine katılır, direniş zaferle sonuçlanır ve tutsaklar İstanbul Sağmalcılar Hapishanesi'ne getirilir. '94'te darbeciliğe tavrı alanlardan olur. Çorlu, Edirne, Marmara Bölgesi'nde faaliyet yürütmeyi alan neredeyse kalmamıştır.

1996'da tekrar yakalanır. Sorguda tavizsiz duruşunu yine gösterir. '96 Ölüm Orucu sürecinde yoldaşlarına bakma görevini üstlenir. Ümraniye Hapishanesi'ne sevk edilen Nergiz Gülmez, 19 Aralık Katliamı'nı burada karşılar. Dört gün süren Ümraniye direnişinde yaralıların başında onlara bakan, ilk müdahaleyi yapandır. Götürüldüğü Kartal E Tipi Hapishanesi'nde Ölüm Orucu'na başlar. Durumunun kötüleşmesi sonucu 17 Mart 2001'de Kartal Devlet Hastanesi'ne götürülür ve Ölüm Orucu eyleminin 123. günü 11 Nisan 2001 tarihinde partinin ilk ölüm orucu şehidi olarak tarihe adını altın harflerle kazıyarak ölümsüzler kervanına katılır.

Ahmet Yıldız ve Sevda Laço: 13 Nisan 2004 tarihinde görev için gittikleri Dersim Merkez'e bağlı Rabat köyünde, düşman almış olduğu istihbarat sonucu Ahmet Laço ve Sevda Yıldız'ın uğradıkları evin çevresine pusu atar. Hareketliliği fark eden Ahmet Laço ve Sevda Yıldız fazla zaman kaybetmeden evden çıkar ancak evden henüz çıktıkları anda düşman kapı önünü yoğun bir şekilde vurmaya başlar. İlk vuruşlarda Sevda Yıldız ölümsüzleşir. Yaralanan Ahmet Laço ise yaralı bir vaziyette bir süre daha çatışmaya devam eder, ancak çemberi aşamaz ve ölümsüzleşir.

Haberin başlangıcı 24. sayfadır

yoldaşları, iktidarın yalanlarına, hilelerine pabuç bırakmadılar. Direnerek, lime lime dökülen bu zorba düzenin ipliğini pazara çıkardılar. Hakikâti, hukuku ve adaleti savundular, savunuyorlar. Ve biz burada bu Newroz meydanında toplananlar bu direnişi selamlayarak, Gergerlioğlu'nun vekilliğini bu sahtekarlara yem etmeyeceğimizi gösteriyoruz. Ama tüm meşruiyetini yitirmiş, zor ve baskı araçları ile ayakta durmaya çalışan AKP-MHP ittifakı da ardı ardına saldırıyor. İktidarın sopası haline gelmiş olan yargı, milyonlarca seçmenin temsilcisi HDP için tamamen uydurma gerekçelerle bir kapatma davası açtı" dedi.

İstanbul Newroz'u'nda Edirne F Tipi Hapishanesi'nde tutsak edilen HDP eski Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın mesajı da okundu. Demirtaş'ın mesajı şu şekilde: "Partimize ve sizlere yönelik akıl almaz baskıların artarak devam ettiği bu günlerde, hepimizi Newroz'un direniş ve özgürlük ruhuyla selamlıyor, özgür yarınlarda buluşmak dileği ile Newroz'unuzu kutluyorum. Newroza we, cejna we pîroz be!"

İstanbul Newroz'u'nda Ruken Yılmaz, Erdal Bayrakoğlu, Roni Artin ve Veysi Ermiş sahne aldı.

ANKARA

Newroz kutlamalarının adreslerinden olan Ankara'da Emek ve Demokrasi Güçleri adına konuşan Şamil Parlak "Kawa'nın yaktığı isyan ateşini Ankara sokaklarında taşıyoruz" dedi.

Newroz alanına girişlerde Partizan flaması ve pankartı ile Karala Dergisi'nin kara bayrakları polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Bir süre alana alınmayan flama ve pankartlar kitlenin iradesi karşısında polislerin geri adım atmasının ardından alana girdi. Partizan korteji de alana "Önderimiz İbrahim Kaypakaya" sloganıyla giriş yaptı.

"Eşitlik, Adalet, Barış, Özgürlük", "Newroz Ateşiyle direnelim, özgürleşelim" pankartları asılan kutlamaya, birçok demokratik kitle örgütü temsilcisi de katıldı. "Biji Biratiya Gelan" ve "Newroza me Pîroz be" sloganları yükselen alanda barışa duyulan özlem ve tecride yönelik öfke öne çıktı.

Newroz alanının etrafı, sabah saatlerinde dışarıdan görünmeyecek şekilde polis otobüsleriyle çevrildi. Yoğun

polis hareketliliğinin olduğu alana gelişler de erken saatlerde başladı. Alana girmek isteyen halka, polis sık sık zorluk çıkarırken, "canlı bomba" araması gerekçesiyle kitlenin üzeri ikişer kez arandı.

Emek ve Demokrasi Güçleri adına açıklama yapan Şamil Parlak, Kawa'dan bu yana Newroz ateşinin yandığını belirterek, "O günden bu yana hiçbir Kawa yenilmedi. Hiç kimsenin şüphesi olmasın ki Kawalar bundan sonra da yenilmeyecekler" dedi. Hapishanelerdeki açlık grevine de değinen Parlak, "Haklarını ve onurlarını korumak için bedenlerini

açlığa ve ölüme yatırmaktan başka bir yol bırakılmıyor tutsaklara. İmralı tecridinin kaldırılması talebiyle cezaevlerinde başlatılan açlık grevlerinin ölümlerle sonuçlanmadan taleplerin karşılanması ve bir an önce hukuk dışı keyfiyete son verilmesi gerekiyor" diye belirtti.

ANTEP

Antep Newroz'u merkez Şehitkamil ilçesinde bulunan Tur Otobüsleri yanındaki alanda kutlandı. Kutlama alanına sabah saatlerinde gelmeye başlayan halk, programın başlamasıyla alanı doldurdu. Kutlamaya HDP Sözcüsü ve Mardin Milletvekili Ebru Günay, Antep vekili Mahmut Toğrul, Barış Anneleri ve devrimci demokrat kurumlar katıldı.

Newroz'da konuşan parti sözcüsü Ebru Günay, AKP-MHP iktidarının Kürt halkının kazanımlarına saldırıya devam ettiğini, yaratılan "nefret çarkında" kendi iktidarlarının boğulacağını belirtti. Günay, "İktidar tüm kaynaklarını savaşa ayırıyor. Savaş, yoksulluk, ırkçılık ve ölüm demektir." dedi.

Kutlama, Metin Kemal Kahraman ve Grup isyan Ateşi'nin seslendirdiği şar-

kılara eşlik eden kitlenin sloganlarıyla son buldu.

ADANA

Adana'da on binleri buluşturan Newroz kutlamasında, mücadele kararlılığı vurgulandı.

Kutlamaya, HDP Adana milletvekilleri Tülay Hatimoğulları, Kemal Peköz, Merkez Yürütme Kurulu (MYK) ve Parti Meclisi (PM) üyeleri, Halkevleri, Halkların Demokratik Kongresi (HDK) ile kentteki devrimci demokrat kurumlar katıldı. Alana üç ayrı arama noktasından sonra geçen kadın-

çocuklar ile Mahvuz Çelik, Özcan Dal ve Yahya Çin olduğu öğrenildi. Yaka paça göz altına alınan 2 kişi, yüz üstü yere yatırılarak, ters kelepçeye maruz bırakıldı.

Evlerine yürüyerek giden kitleyi ise yol boyunca takip eden polisler slogan atanlara ve bayrakları açık şekilde taşıyanlara müdahale etti.

AMED

Diyarbakır'da 2020 yılında pandemi nedeniyle kutlanamayan Newroz, bu yıl parti kapatmaları, fevlekeler, milletvekillerinin vekilliğinin düşürülme tartışmalarının odağında kutlandı.

2017 yılında Diyarbakır Newroz'u'nda katledilen üniversite öğrencisi Kemal Kurkut katledildiği yerde anıldı.

Newroz Parkı ve çevresinde bulunan tüm caddeleri trafiğe kapatan polis alana giden yollarda bulunan çöp kutularını kaldırdı. Ana kavşaklar dahil, bir çok noktaya TOMA, zırhlı araç ve çevik kuvvet polisleri yığıldı. Alana girişlerde de sıkı kurallar uygulandı. Newroz alanına HES kodu sorgusu yapılarak alındı.

Pandemi kaygısına rağmen Newroz'a yüz binlerce kişi katıldı. Rengârenk yöresel kıyafetlerini giyen kadınlar alanda yerini aldı. Alana girişte üzerinde Kürdistan yazılarının olduğu tişörtler giyen 2 genç gözaltına alındı.

AVRUPA

Demirci Kawa'dan bugüne ezilen halkların zalimlere karşı direniş, isyan, başkaldırı ve mücadele günü olarak simgeleşen, başta Kürt ulusu olmak üzere tüm ezilen halklar tarafından kutlanan Newroz; Avrupa'da Nürnberg, Ulm, Hannover, Düsseldorf, Innsbruck ve Basel, şehirlerinde yapılan etkinliklerle kutlandı.

Yapılan etkinliklerde Partizan kitesinin yanısıra, "Newroz Ruhuyla İsyani Kuşan!", "Newroz Piroz Be!" çağrısı yapan AGEB ve bileşenleri ATİGF, İTİF, Mor-Kızıl Kolektif, PGİ/MLM faaliyetçileri de yer aldı.

Newroz etkinliklerinde yapılan konuşmalarda; TC devletinin Kürt ulusuna yönelik faşist baskı ve katliamları teşhir edilerek, HDP'ye yönelik yeni saldırı dalgasına, hapishanelerde direnen tutsaklara vurgular yapılarak, mücadeleyi büyütme çağrıları yapıldı. Şehit düşen gerillalar selamlandı.

Yüz binler meydanlarda buluştu: NEWROZ BANGA TEKOŞİNE!

Bir haftaya yayılan Newroz kutlamaları yüz binlerin katılımıyla ülkenin ve dünyanın dört bir yanında coşuklu bir şekilde gerçekleştirildi. Newroz kutlamalarında direniş ve mücadele vurgusu ön plana çıkarken HDP'ye dönük saldırılara karşı da sahiplenme yüksek düzeydeydi.

İSTANBUL

"Newroz ateşiyle direnelim, özgürleşelim" şiarıyla İstanbul'da bir araya gelen onbinler, Yenikapı Meydanı'ndan HDP'nin kapatılmasına izin vermeyeceklerini haykırarak mücadele

çağrısı yaptı.

Kürtçe ve Türkçe olarak "Newroz ateşiyle direnelim özgürleşelim", "Newroz kadınların özgürlük isyanıdır" yazılı dev pankartların asıldığı alan 9 dilde "Newroz kutlu olsun" pankartlarıyla donatıldı.

Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ve Yeni Demokrat Kadın da "Newroz Banga Tekoşine! Kawa Ruhuyla Mücadeleye" şiarlı pankartla Newroz alanına yürüyüş gerçekleştirdi. Kortejin özü "Partizan yasak" denilerek polisler tarafından kesildi. Kitlenin

iradesi karşısında geri adım atan polisler, kitlenin alana girişini engellemedi. Kortej "Faşizme isyan halka önder Partizan" sloganıyla alana girdi.

SEP, DAF, EMEP, Kaldıraç, DBP, SYKP, BDSP, TÖP, TİP, SODAP, Halkevleri, Birleşik Mücadele Güçleri, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi, Dev Yapı-İş Sendikası, İnşaat İş üyesi işçiler de alandaki yerini aldı. Üniversitelerine atanan kayyum rektöre karşı direnen Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri de "Newroz pîroz be" pankartıyla Newroz mitingine katıldı.

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) öncülüğünde gerçekleştirilen Newroz kutlaması saygı duruşuyla başladı. "Çerxa Şoreşe" marşının okunduğu mitingte Newroz Tertip Komitesi Başkanı Murat Kalmaz, kısa bir konuşma yaptı.

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri Platformu adına ortak basın metnini okuyan Halkevleri'nden Zeynep Çelik, HDP hakkında açılan kapatma davasına ve Ömer Faruk Gergerlioğlu'nun vekilliğinin düşürülmesine değindi, "Gergerlioğlu ve

Haberin devamı 23. sayfadadır

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU, OKUT!

f [yenidemokrası1](#)

ig [yenidemokrası1](#)

tw [yeni_demokrası1](#)

wh [yenidemokrası16.net](#)

em yenidemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin **Yeni Demokrasi Gazetesi** Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayımcılık Yönetim Yeri: Kamer Hatun Mah. Al Hatun Sok. No:6/3 Beyoğlu/İst İletişim: 0212 534 54 76 - yenidemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1. Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst - 0212 501 212 20